உ

சிவமயம்

ஆத்மபோதம்

மூலமும் - உரையும்

புதுவை - வெ. பொன்னையாமுதலியாரென்னும்

சிவானந்தமூர்த்தி

வடமொழி யினின் றம்மொழிபெயர்த்து தமிழ்க்

கவிதையாகப் பாடியருளியது

சிதம்பரம்

சண்முகசுவாமிகள்,

உரைசெய்தருளியது

குணமங்கலம்

உ - பச்சையப்பநயினார்

கேட்டுக்கொண்டபடி

புதுவை

அ - இரத்நசபாபதிமுதலியாரால்

இராம - அரங்கசாமிபிள்ளை - அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கலியுகாதி ௪௯௱௭௨ - பிரஜோத்பத்தி ௵

இதன்விலைஅணா ௮

உ

இந்நூலாசிரியர் சிவானந்தமூர்த்தி

இயற்றியபிரபந்தங்கள்

விநாயகராநுபூதி.. *
விநாயகரலங்காரம்.. *
விநாயகர்திருப்புகழ்போற்றிக்கலிவெண்பா.......... *
மயிலாசலமுருகர்மும்மணிக்கோவை.................... *
குருக்ஷேத்திரபஞ்சகம்.................................. *
இலக்குமியந்தாதி.. *
சிவானந்தலகரி.. *
தேவிமானதபூஜை.. *
சிற்சத்தியஷ்டகம்.. *
தக்ஷிணாமூர்த்தியஷ்டகம்.................................. *
சுகாஷ்டகம்.. *
மோக்ஷசாதனபஞ்சகம்...................................... *
சிவோகபஞ்சகம்.. *
மநீஷாபஞ்சகம்.. *
திர்க்கிரிசியவிவேகம்...................................... *
ஆத்மபோதம்.. *
ஸ்ரீராமமூர்த்திஜீவன்முக்தியடைந்த-
ஞானவாசிட்டச்சருக்கமிரண்டு.......................... *
ஒட்டக்கூத்தர்பாடியஈட்டியெழுபது.................. *

இப்புத்தகங்கள் - வேண்டியவர்கள் சிதம்பரம் மேலைவீதிதென்புரத்தில்-வெ. பொன்னையாமுதலியார்தர்மசத்திரத்தில் பு - அ இரத்தினசபாபதிமுதலியாரிடத்தில் கிரயத்துக்குவாங்கிக்கொள்ளலாம் அ:தேசத்தில் வேண்டியவர்கள் தபால்மூலமாய்த்தெரிவித்தால் தபால் செலவுதள்ளி அனுப்பப்படும்.

சிறப்புப்பாயிரம்

மதுராபுரி. சிவசுப்பிரமணியதேசிகர் - அருளிச்செய்தது.

அகவல்.

பொன்னார்கமலப்-பொருட்டுறைநான்முகன், றன்னால்வகுத்த-தண்டினாக்கடல்சூழ், இந்நானிலத்தி-லேற்றமிக்குடைய, தென்னார்நாவலந்-தீவிற்கரும, பூமியிற்றோன்றிப்-பூருவமிழைத்த, காமியமில்லாக்கருமமதனால், அந்தக்கரண-மமலமதாகி, யெந்தப்பொருளு-மிறையெனக்காணும், உபாசனையாமெனுஞ்-சொருலமையுண்டாகிச், சுபாகரமாகித்-துணையாய்நிற்குஞ், சாதனநான்காஞ் - சம்பத்துடைத்தாய், எழுச்சாப-வெரியால்வெதும்பி, மூவேடணையை-முற்றத்துறந்து, மாவேடகனன்-வாய்மலராத, சமயநூற்காட்டைத் - தணவாவகன்று, எமையாளுடையா-னெழிற்சுவாசமதாம், வேதங்கிடந்த-மெய்ப்பொருள்யாதென், றாதரவுடனுய்ந் - தறியாதுள்ளம், வாடுறுபவர்மேல்-வைத்தபேரருளாற், பீடுறுநற்சிவ-பெருமான்றானே, சருவக்ஞசங்கரா - சாரியகுருவாய்த், திருவவதாரஞ்-செய்துவாய்மலர்ந்த, ஆத்மபோத - மருடருதக்ஷிணா, மூர்த்தியஷ்டகமே-முதிர்சுகாஷ்டகமே, சத்தியமோக்ஷ-சாதனபஞ்சகஞ், சித்தியலார்தரு-சிவோகபஞ்சகம், பகர்தருமதீக்ஷா - பஞ்சகம்பரமார்த், திகழ்தருதிருக்குத்-திருசியவிவேகம் சகஜத்திராமன் - சார்ந்தமெய்ப்பதஞ்சொல், தகுவாசிட்டச் - சருக்கமோரிரண்டும், ஆகியநூல்க-ளாரியமொழியில், வேகிகளாகிய-விற்பனர்க்கல்லாற், பயன்படாமையினாற் - பரமதயாளுவாய், இயல்புறுபொருள்களை-யெளிதிற்பயக்குந், தெண்டமிழ்மொழியிற் - செய்யுளாய்ச்செய்துகண்டவர்யாவருங்-கைமேற்பலன்கொளத், தந்துவண்புகழுறுந்-தலைவள்ளலாயினன், செந்தமிழ்நாட்டிற்-சீர்வளர்புதுவைமாநகர்வாழும்-வளநிறைபழூர், பாநுவம்மிசம் - பண்புறுவீர, புரந்தரகோத்திரம் - போதாயனசூத், திரந்திகழ்நற்குல - தீபமதாகிய, முழுமணிவெள்ளை-முத்துமுதலியார், தொழுதகுதவத்திற்-றோன்றியபுனிதன், கல்வியுஞ்செல்வமுங்-கடவுடனருளும், நல்வினைப்பயனுஞ்-ஞானமும்புகழும், ஆயுளுமழகு - மாரோக்கியமும், தாய்சிவபத்தியுஞ்-சொல்வழுவாமையும், ஈகையுமிரக்கமு - மின்மொழிகூறலும், ஆகியநன்மை-யனைத்துமுடையோன், சித்தமாசின்றித்-தெளிதருசிவன், முத்தபொன்னையா-முதலியாரென்னும், முதிர்சிவானந்தமூர்த்தி - யதர்கழல்புனைந்தவறவோன்மன்னே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

சிதம்பரம். சண்முகசுவாமிகள். - கருத்து.

அரியவே தாந்தப் பொருள்விரித் துரைத்த ....*
அகன்றநூ லாய்ந்தவற் றவற்றில் ....*
திருந்துறப் புகன்ற பயனெலாங் கூட்டிச் ....*
சிந்தைசெய் பெருந்திற லிலாரும் ....*
பொருந்திய தவத்தான் முழுச்சுவா முத்தி ....*
புணர்ந்திடற் காத்தும போதம் ....*
இருந்தமிழ் மொழியின் வயங்கிடத் தெளிவா ....*
யியம்பினர் சிவானந்த மூர்த்தி........................*

குணமங்கலம் - உ, பச்சையப்பநயினார். சொல்லியது.

ஆதிசேடன் சொலற்கரிதாமிந்த - வாத்மபோதத்தை யன்பொடு பொன்னையா, நீதியாசுத்தமிழி னிசழ்த்திய - நெறியினின்றல கோர்பதம் பெற்றிடச், சோதியெங்குநிறைந்த சொரூபத்தைச் - சொல்லலாவிதை யானுந் துதிசெய்தேன், ஏதில்வேதியர் தாமுமிதனையே யின்பமுற்றுணர்ந் தன்புசெய் வார்களே.

குணமங்கலம் - கு, ஜெகநாதநயினார். சொல்லியது.

அறிவிற்சிறந்த பெரியோர்களா - லறிகின்ற வாத்மபோதம்மென் னுநூல், அறநெறிசொல் பொன்னையாமுதலியார் - செந்தமிழினாலோதிறு ரிதனையே, நெறியிலுணர்வார்பின்னும் - வேறுநூல் தேடவும் திறந்தெளியவும்வேண்டுமோ, நிறையுமிந் நூலையொரு முறையுணர்ந்தான் முத்தி - நிலைபெற்று வாழ்வர்தாமே.

புதுவை - பாளையக்கார், வி. இராமசுவாமிமுதலியார். தமையனார்

தா. அப்பாசுவாமிமுதலியார், குமாரராகிய

இரத்நசபாபதிமுதலியார். சொல்லியது.

ஆதிகாலத்திற் சங்கரமுனிவ ரூரியமொழியினி லாத்ம - போதமென் றுரைத்த ஞானநூற்பொருளைப் புலவர்கள்பலருமோர்ந் திருந்தும், யாதினுற்றமிழிலமைத்திடப்பெறுத ராய்ந்திடில் மெய்த்தவம்புரிந்து - தீதியையோர்ந்த சிவானந்தமூர்த்தி நிகழ்த்திட நின்றது கண்டீர் ....*

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஷ. அ. இரத்நசபாபதிமுதலியார். சொல்லியது.

நின்றவடமொழிக்கு நேர்தென் மொழியொப்ப ....*
இன்றியமையா - வெழிற்கலைகள்-ஒன்றன்று ....*
மூவைந்திற்மேலா முழுமதிநோக்கினன் ... .*
தேவ சிவானந்தமூர்த்தி ....*

ஆத்துமபோதமென்னு-மரியவேதாந்தநூற்குச் ....*
சாற்றருமுயர்வியாக்கியானஞ் சண்முகமுனிவரோர்ந்து............*
போற்றுமெய்ப்பொருள்விளங்கப் பூங்கையிற்கனிபோற்றந்தார்...*
மூத்தமாமுனிவர்தாமும் முடிமிசைக்கொள்வரன்றே ....*

யாழ்ப்பாணம் - வலவைநகர், சோடசாவதானம்.
நா. ஏகாம்பரப்பிள்ளையாலியற்றப்பட்டது.

உலகமுமுலகத்-துளவின்பனைத்தும், பலவாற்றானும்-பண்புறக்கண்டு, நிலையிலவெனநன் - நிலைகண்டுணர்ந்து, தலைமைஞானியர்கடாமொரீஇச்சுழிப்பர், அன்னிலைபெருமே-யலமந்துழலும், மன்னுயிர்க்கிரங்கி-மறைபுலவாகி, தன்னையுமுலக-சாலச்சழக்கும், நன்னிலைஞான-நாட்டமுற்றுணர, பங்கமில்தவத்துச்-சங்கரமுனிவன், இங்குலதேகத்து-மிருங்குணசாகரன், ஆத்துமபோதமென்னுரி-யமொழியில் சாத்துமெய்ஞ்ஞான - சாத்திரமதனை, பொற்புமிகுந்த-புதுவையம்பதியில், அற்புதன்மேற்றோன்றிய-வருட்குணசேகரன்; பவமகன்றொழியத்-தவமிகப்பெறலால், சிவனுளமகிழுஞ்-சிவானந்தமூர்த்தி, செந்தமிழ்மொழியிற் - செய்யுள்புனைந்த, முந்துறுசீயன் - முத்தியைச்சார்ந்து, தாமுறுமின்பம் - தருமுலகோர்பெற, காமுறுமன்பால் கருதியிங்கருளினன், சுத்தமெய்ப்பொருளைத் - துகளறவிளக்கி, முத்தியளிக்கு-முதனூலிதுவென, செவ்விதினவ்வுரை-தெளிதரவருளினன், திவ்வியதேசிகன் - சீர்திகழ்மேனியன், வழிபடுவோர்க்கு - வழங்குமெய்ஞ்ஞானி, தொழுமுலகோர்க்குச் - சுகந்தருமானி, சண்முகமுனிவரன் - தகைசால், எண்ணரும்புகழ்சே-ரெங்குருபரனே.

சிறப்புப்பாயிரம்.

கொந்தமூர் - வரதாசாரியார், சொல்லிய - கிரந்த சுலோகங்கள்.

இர்த்பூஜாந் தேவிகாயாஃ சிவசுகலஹரீமாத்மபோதம் விவேகம் த்ர்ஷ்டேர்த்ர்சியஸ்யபத்யாஷ்டகம்பி மஹிமந்தகுஞ்ஞமூர்த்தயேச-அஷ்டசுலோகீம் சுகீபாமபி கிறதமகுடே-பஞ்சகேத்வே-மனீஷ்-தியேவஞ்சைவம்-சிவோஹந்த்விதிசபரகதே-ஸ்ஸாதனம்பஞ்சகஞ்ச.

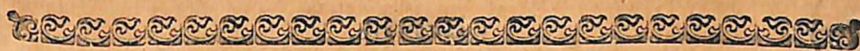
இத்யேவம்-க்யாதஸம் க்ஞான்-நிகமமகுட தத்வார்த்த பந்தான்-ப்ரபந்தான் கல்ப்த்தான் - ஸ்ரீசங்கரார்யை ப்ரதிதமுனிவரா ஸ்ஸம்ஸ் கிறதை ஸ்ஞுக்த்திரத்னை - ஈர்த்தும் ஸர்வஸ்சு போத்திபான் - த்ரமிடபணிதி பிர்வியாதனேக்ப்ரீத சேதா-யஸ்தம் ஸ்தோதுங்க ஜஷ்டே த்ரமிட கவிவரம் பொன்னைபாபிக்கிய - சைவம்.

புனர்த்ரமிடபாஷபாஸ்வத இஹாதநோ - தாதராத் ....*
கணேசிதாலக்கிறதிந் - த தனுபூதிமந்தாதிஃ ....*
அநௌச்சிரியம-ஸொகுருந் ததனுவர்த்தயஃ பஞ்சபிர் ....*
மணித்ரயமகல்ப்பயன் - மஹிதமைலமைசலேசிதுஃ ....*

தராஷ்டகமதாகரோததுலசக்த்தி சிச்சக்த்தயே ....*
இமத்ரபகுணகவோ மஹிமவர்ணநே நாதுநா.......................*
அதோகுணவிசேஷம்தாமுதமிதச்சிவானந்தமூர்த்தி...............*
யபிக்கியமகரோதமும்-நிஜகுருர்த்தயாவானஹோ ....*

சுத்தமுக்த்தாத்மபூரோஷ - சுவர்ணேக்யவான்வாஃ
இதித்ரமிடபாஷோக்த்த - பித்ராத்மாக்கியோஇதஃ கவிஃ

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

ஆத்மபோதம்

மூலமும்-உரையும்.

பாயிரம்

விநாயகர் துதி,

ஆதியாம்பரமர்பெற்ற வருள்வடிவாயமுக்கட்.........✻
சோதியாமாதங்கத்தின் றுணையடிக்கமலம்போற்றி....✻
நீதியாமாத்மபோத நிகரில்வேதாந்தநூலை.............✻
ஓதியாம்பவபாரத்தையொழித்துயர் முத்திசேர்வாம்...✻

இதனதுபதப்பொருள்

ஆதியாம் - எவற்றிற்குமுதற்காரணமாகிய, பரமர் - பரமேஸ்வரர், பெற்ற - பெற்ற, அருள்வடிவாய, கிருபாமூர்த்தியாகிய, முக்கட்சோதியாம் - மூன்றுகண்களையுடையவராய் தேஜோமயமாய்விளங்குகின்ற, மாதங்கத்தின் -யானைமுகத்தினையுடைய விநாயகக்கடவுளினது, துணையடிக்கமலம் - கமலமலர்போன்ற இரண்டுபாதங்களையும், போற்றி-வாழ்த்தி, நீதியாம்-உண்மையாகிய, ஆத்மபோதம்-ஆத்மபோதமென்னும்பெயரையுடைய, நிகரில்-ஒப்பற்ற, வேதாந்தநூலை வேதாந்தசாஸ்திரத்தை, ஓதி - தமிழிற்ப்ரபந்தமாகச்செய்து, யாம்-நாம், பவபாரத்தை - சனனபாரத்தை, ஒழித்து - நீக்கி, உயர் - மேலான, முத்தி - மோக்ஷத்தை, சேர்வாம் - அடைகுவாம், என்றவாறு.

இந்தப்ப்ரபந்தத்தை வடமொழியிற்செய்தருளிய
சங்கராசாரியசுவாமிகளை ஸ்தோத்திரஞ்செய்தல்.

சுருதிமிருதிபுராணமொடு துலங்குகருணைக்காலயமாம் .. ..✻
மருவுமுலகோர்நயந்தசுகம் வழங்குகின்றதபோநிதியாம். ....✻

க,

பெருகுமுலகபூச்சியராப் பிறங்குசங்கராரியன்றன் ....*
பொருவில்புகழைச்சந்ததமும் போற்றல்செய்வாமன்பாலே ....*

இதனதுபதப்பொருள்

சுருதிமிருதிபுராணமொடு - சுருதிஸ்மிருதிபுராணங்களுக்கும், துலங்கு-விளக்கமான, கருணைக்கு-கிருபைக்கும், ஆலயமாம்-இருப்பிடமாகவும், மருவுமுலகோர்-உலகத்திலுள்ளவர், நயந்த-இச்சித்த, சுகம்-நன்மையை, வழங்கும்-கொடுக்கின்றவராகவும், தபோநிதியாம் தவங்களெல்லாமொருமிக்குமிடமாகவும், பெருகும் - விருத்தியடைகின்ற, உலகபூச்சியராம்-பெரியோர்களால், சிலாகிக்கப்பெற்றவராகவும்விளங்காநின்ற, சங்கராரியன்றன் - சங்கராசாரியசுவாமிகளுடைய, பொருவில்-ஒப்பற்ற, புகழை-கீர்த்தியை, சந்ததமும்-எப்போதும், அன்பாலே - அன்போடு, போற்றல்செய்வாம் - ஸ்தோத்தரஞ் செய்வோம். (எறு) (உ)

வேதாந்தசூத்ரஞ்செய்தருளிய வியாசபகவானையும்

அதற்குப்பாஷ்யஞ்செய்தருளிய சங்கராசாரியசுவாமிகளையும்

ஸ்தோத்திரஞ்செய்தல்.

வேதாந்தப்பொருளுண்மைவிரித்திடுநற்சூத்திரமுஞ். ....*
சாதாந்தற்போதநெறிதனைவிளக்கும்பாஷ்யமும் ... .*
ஓதாநின்றுலகேத்துமொப்பில்முனிவியாதனொடு... ....*
நாதாந்தசங்கரனும் நமதாசாரியர்பணிவாம்........................*

(இ-ள்.) வேதாந்தப்பொருளுண்மை - வேதாந்தத்திலுண்மைப்பொருளை, விரித்திடு-விசேஷிக்கும், நல்-நல்ல, சூத்திரமும்-வேதாந்தசூத்திரங்களையும், சாதாம்-மேன்மைபொருந்திய, தற்போதநெறிதனை - ஆத்மஞானமார்க்கத்தை, விளக்கும் - தோன்றச்செய்யும், பாஷியமும் - அந்தச்சூத்திரங்களின் உரையாகிய பாஷியத்தையும், ஓதாநின்று-சொல்லப்பெற்றவர்களாய், உலகேத்தும்-உலகிலுள்ள மகத்துக்களாற்புகழப்பெற்ற, ஒப்பில்-ஒப்பற்ற, முனிவியாதனொடு வியாசமகாருஷியையும், நாதாந்த - சிவஸ்வரூபியாகிய, சங்கரனும்-

சங்கரனென்னுந்திருநாமத்தையுடைய, ஆசாரியன்-ஆசாரியசுவாமிகளையும், பணிவாம் - வணக்குவோம். (எ-று.) (௩)

சங்கராசாரியசுவாமிகளையும் அவர்மாணுக்கரையும் வணங்குதல்.

தகைசால்சங்க்ராசாரியனைத்தன்மாணுக்கர் பதுமபதர்............※
புகல்செயஸ்தாமலகர்தவம் புரியுந்தந்த்ரோடகர்மெய்யன் ....※
அகலாதுறுவார்த்திககாரரவரோடெமதுகுரவர்கடந்... ....※
தொகையைப்பரவிவினைவலையைத்துணித்துமுத்திபதஞ்சேர்வாம்※

(இ-ள்) தகைசால்-பெருமைமிகுந்த, சங்க்ராசாரியனை-சங்கராசாரியசுவாமிகளையும், தன் - அவருடைய, மாணுக்கர்-மாணுக்கர்களாகிய, பதுமபதர் - பத்மபாதரையும்; புகல்செய் - சரணடைந்த, அஸ்தாமலகர் - ஹஸ்தாமலகரையும், தவம்புரியும் - தவத்தைப்புரிகின்ற, தந்த்ரோடகர் - தந்த்ரோடகரையும், மெய்யன்பு-மெய்ப்பத்தி, அகலாதுறு - தம்மைநீங்காதிருக்கப்பெற்ற, வார்த்திககாரர்-வார்த்திககாரரையும், அவரோடு - மேற்சொல்லப்பெற்ற மாணுக்கர்களுடன், எமதுகுரவர்கடம் -இவர்களையல்லாதஎமது ஆசாரியர்களுடைய, தொகையை - கூட்டத்தை, பரவி - ஸ்தோத்திரஞ்செய்து, வினைவலையை - கர்மங்களாகிய வலையை, துணித்து - சேதித்து, முத்திபதம் - மோக்ஷத்தை, சேர்வாம் அடைகுவாம். (எ-று) (௪)

இச்சாஸ்திரம் வடமொழியினின்று
தமிழ்ப்புனுவலாகச்செய்தமைகூறியது.

உலகுயிர்பரத்திறுண்மையுரைத்தவேதாகமாதி.....................※
அலகில்பல்கலைதேர்சங்கராரியனுரியத்திற்...........................※
புலனுறப்புகல்றவாத்மபோதமமஞ்ஞானநூலை.......................※
இலகரணருமேணுக்கத்தாலின்றமிழ்மொழியிற்சொல்வாம் ....※

(இ-ள்) உலகுயிர்பரத்திறுண்மை - சிவேஸ்வரசகத்தின்எதார்த்தத்தை, உரைத்தவேதாகமாதி-கூறியவேதாகமமுதலிய, அலகில்பல்கலைதேர்-அளவற்றகலைக்ஞானங்களையுணர்ந்த, சங்கராரியன்-சங்கராசாரியர், ஆரியத்தல் - வடமொழியில், புலனுறப்புகன்ற - புலப்பட

த்தெளிவாகக்கூறிய, ஆத்மபோதமெஞ்ஞானநூலை - ஆத்மபோதமென்னும்மெஞ்ஞானசாஸ்திரத்தை, இல்கரனருணோக்கத்தால்-விளக்கமான சிவானுக்கிரகத்தால், இன்றமிழ்மொழியிற்சொல்வாம்-இனியதமிழ்ப்பனுவலாகக்கூறுவோம். (எ-று.) (௫)

அவையடக்கம்

அரிதாம்பொருளையமைத்தோர்நூலாக்கி ....※
உரிதாமடக்கமுரைப்பார் - பெரியோர்தாம்....................※
முன்னூலிற்சொற்றமுதுபொருளையாரியத்திற்....................※
சொன்னூலைச்சொல்வேற்கென் சொல்..............................※

(இ ள்) அரிதாம்பொருளை - புதுமையானதோர்பொருளை; அமைத்து - எடுத்துக்கூட்டி, ஓர்நூலாக்கி-ஒருசாஸ்திரமாக்கி, உரிதாமடக்கமுரைப்பார் - உரிமையாக அவையடக்கங்கூறுவார்கள், பெரியோர்தாம்-மகான்கள், முன்னூலிற்சொற்றமுதுபொருளை - வேதத்துள்ளபழம்பொருளை, ஆரியத்திற்சொன்னூலை - வடமொழியிற்கூறிய சாஸ்திரத்தை, சொல்வேற்கென்சொல் - தமிழ்ப்பனுவலாகக் கூறிய யான்கூறவேண்டியதியாது. (எ-று) (௬)

இந்தச்சாஸ்திரமகிமை கூறியது.

சமையிகள்கன்மவாதச் சழக்கினர் வழக்கிற்கெட்டா...............※
உமையொருபாகனுண்மை யுணர்த்துமிச்சைவஞானம்...........※
அமைவரமுற்றுமோர்ந்தோரானந்தமுத்திசேர்வார்...............※
தமவிராஜதமோகத்தோர் சங்கைதீர்ந்தெங்ஙனுய்வார்.............(௭)

பாயிரம் முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆத்மபோதம்

மூலமும்-உரையும்.

சாஸ்த்ராரம்பம்.

அவதாரிகை.

சர்வலோகபூஜ்யரான சங்கராசாரியசுவாமிகள் சகலவேதசாஸ்த்ரபுராணுதிகளையறிந்து சமதமாதிஆத்மகுணசம்பன்னர்களாகவிருக்கிற வுத்தமாதிகாரிகளுக்கு உபயோகமாக சூத்ரபாஷியம், உபநிஷத்பாஷியம், கீதாபாஷியம், என்கின்ற வேதாந்தபாஷியங்கள் மூன்றையுஞ்செய்து பின் இந்தபாஷியங்களையும் அவற்றைச்சேர்ந்த வியாக்யானேபன்யாசாதிகளையும்பார்த்து அவற்றின்கருத்தறிய வல்லமையில்லாதவர்களாகவும் மஹாமுமுட்சுக்களாகவுமிருக்கின்ற சுத்தாதிகாரிகளையனுக்ரகிக்கும்பொருட்டு சர்வவேதாந்தசித்தாந்த சங்க்ரஹரூபமாக - ஆத்மபோதமென்று வடமொழியிற்கூறியசாஸ்திரத்தைத-பலர்க்கும் உபகாரமாக இந்நூலாசிரியர் சிவானந்தமூர்த்தி தெளிவான அர்த்தமுள்ள தமிழ்க்கவிதையாகமொழிபெயர்த்து விளக்குகின்றார்.

கவிதை.

தபோபலமதனுற்பாபஞ்சமித்திடுதகுதியுற்றோர் ....✻
உபாதிதீர்சாந்தம்பெற்றோருரிமையாம்விராகமுற்றோர்..........✻
சுபேச்சைகொண்முமுட்சுவாகுஞ்சுத்தாதிகாரிகட்கிங் ....✻
கபேட்சையாமாத்மபோதமகமுறவிதித்தல்செய்வாம் ....✻

இதனதுபதப்பொருள்.

தபோபலமதனல் - தவத்தின்வலிமையினலே, பாபம்-பாபங்கள், சமித்திடு-நசித்த, தகுதியுற்றோர்-தகைமைபெற்றோர், உபாதி

தீர் - துன்பமில்லாத, சாந்தம்-மனத்தெளிவை, பெற்றோர்-பெற்றவர், உரிமையாம் - தகுதியாகிய, விராகம் - ஆசையின்மையை, உற்றோர்-அடைந்தவர், சுபேச்சைகொள்-சுதந்திரர்களாகவும், முமுட்சுவாகும்-மோக்ஷஇச்சையுள்ளவராகவுமிருக்கின்ற, சுத்தாதிகாரிகட்கு-பரிசுத்ததன்மையையுடைய அதிகாரிகளுக்கு, இங்கு-இங்கே, அபேட்சையாம் - அபேக்ஷிக்கத்தக்கதான, ஆத்மபோதம் - ஆத்மபோதமென்னும்பெயருடைய-இந்த வேதாந்தசாஸ்திரத்தை, அகமுற - மனத்திற்பொருந்தும்படி, விதித்தல்செய்வாம் - சொல்லுகின்றோம். (என்றவாறு.)

தவமாவது - ப்ராஜாபத்தியம், சாந்திராயணம், முதலானகிருச்சிரங்களும் சந்தியாவந்தனம்முதலிய நித்யகன்மங்களும் க்ரஹண சங்க்ரமஸ்நானாதி நைமித்தியகன்மங்களுமாம், மோக்ஷேச்சையென்பது சம்சாரத்திற்கேதுவாகிய அஞ்ஞானமென்னு மிருதயக்ரந்தியைப் பேதித்தற்குண்டான கடியமுயற்சியாம்.

தாற்பரியம்

இதனால்விஷயம்-பிரயோசனம்-சம்பந்தம்-அதிகாரியென்னும் - அனுபந்தசதுஷ்டயமும் சொல்லப்பட்டது-எவ்வாறென்னில் ஆத்மபோதமென்னும் இந்நூலேவிஷயம், ஆத்மசுவரூபஞானமே ப்ரயோசனம்-நூலுக்கு அறிவிக்குந்தன்மையும், சாரூபத்துக்கறியப்படுந்தன்மையுமே சம்பந்தம் - முமுட்சுக்கள் அதிகாரிகள். (௧)

அவதாரிகை.

ஆனால் - தபோயோகமந்த்ராதிகளான - அநேகசாதனங்களிருக்க - மோக்ஷத்தைக்குறித்து, போதத்தையே பிரமாணமாகச்சொல்லுவானேனென்கின்ற சங்கைக்கு உத்தரம்.

கவிதை.

போதமொன்றல்லான்மற்றைச்சாதனம்பொருவில்வீட்டுக். ......*
கேதுநேராகாதென்றேயியம்புவர்பாகஞ்செய்தற் ....*

சோதருமனல்போன் மற்றையுபகரணங்கள்போதா.................※
தேதமின்ஞானமன்றியெய்திடாமுத்திப்பேறே.....................※

(இ-ள்) போதமொன்றல்லால் - ஞானமொன்றேயல்லாமல், மற்றைச்சாதனம் - மற்றையவுபகரணங்கள், பொருவில் - ஒப்பற்ற, வீட்டுக்கு - மோக்ஷத்திற்கு, எதுநேராகாதென்று - நேரான துணைக் காரணமாகாதென்று, இயம்புவர் - மேலோர்சொல்லுவர், (அஃதெங்ஙனமென்னில்) பாசஞ்செய்தற்கு அன்னாதிகளை சமைத்தற்கு, அனல்போல் - அக்கினியைப்போல, மற்றையவுபகரணங்கள் - விறகுமுதலியமற்றையசாதனங்கள், போதாது - முக்கியமாகாது, அதுபோல - ஏதமில் - களங்கமில்லாத, ஞானமன்றி - ஞானமல்லாமல், எய்திடா - சித்திக்கமாட்டாது, முத்திப்பேறு - மோட்சசித்தியானது. (எ-று.)

தாற்பரியம்

தபோயோகமந்திரமுதலான மற்றையசாதனங்களெல்லாம்பரம்பரையில் ஞானத்தையுண்டாக்கி மோட்சத்தைக்கொடுக்கும் ஞானமோவென்றால் - தானுண்டானவுடனே - அஞ்ஞானத்தைப்போக்கி மோட்சத்தைக்கொடுக்கும் - ஆதலால் - இந்த ஞானசாதனமானது - மற்றையசாதனங்களைக்காட்டிலும் முக்கியமானதென்றுணர்த்தியது. (உ)

அவதாரிகை

ஆனால் - கன்மங்கள் விசித்ரகதியுள்ளனவாகையால் ஏதாயினுமொருகன்மமே, அஞ்ஞானத்தைப்போக்கட்டும் - ஞானத்தாலாக வேண்டியதென்ன என்கிற சங்கைக்கு உத்தரம்.

கவிதை

கன்மமஞ்ஞானந்தன்னைக்கலந்தவிரோதியாகும்.....................※
மன்னியங்கதனிவர்த்திவழங்கிடவல்லதல்ல..........................※
இன்னியஞானமொன்றேயிருணீக்குஞ்சுடரதொப்பச்..............※
சொன்னவவ்வவித்தைதன்னைத்துறந்திடுமுற்றுமன்றே..........※

(இ-ள்) கன்மம் - யாகாதிவிசேஷகர்மமானது, அஞ்ஞானந்தன்னை - அவித்தையை, கலந்து - கலந்துகொண்டு, அவிரோதியாகும் - விரோதிக்கமாட்டாது, மன்னி - பொருந்தி, அங்கு - அவ்விடத்து, அதன் - அந்தஅவித்தையினது, நிவர்த்தி - ஒழிவை, வழங்கிட - கொடுத்தற்கு, வல்லதல்ல - வலிமையில்லாததாகும், இன்னிய - சுகத்தைத்தரத்தக்க, ஞானமொன்றே - ஞானமொன்றுதான், இருணீக்கும் - இருட்டைப்போக்கும், சுடரதொப்ப - சூரியன்போல, சொன்ன - முன்சொல்லிய, அவித்தைதன்னை - அஞ்ஞானத்தை, முற்றும் - முழுதும், துறந்திடும் - போக்கும். (எ-று)

தாற்பரியம்.

ஜடமாகிய கர்மமானது அஞ்ஞானத்துக்கபின்னமாகவிருப்பதால்-அது - அந்த அஞ்ஞானதனதயழிக்கமாட்டாது - ஸ்வப்ரகாசமான ஞானமே - இருளைப்போக்குஞ்சுடர்போல் - அஞ்ஞானத்தைப்போக்குமென்றுணர்த்தியது. (௩)

அவதாரிகை.

ஆத்மாவானவர் சரீரங்கடோறும் பரிச்சின்னராகவே - அனுபவிக்கப்படுகிறபடியால்-அந்தவாத்மாவுக்கு-கைவல்லியமெப்படிகூடுமென்கிற சங்கைக்கு - உத்தரம்.

கவிதை.

பரவியவான்மாமூலாக்ஞானத்தாற்பரிச்சின்னம்போல் ....*
விரவுறத்தோன்றுந்தத்வவிவேகத்தவ்விகற்பம்போனாற்............*
பெருகுறுமேகநீங்கப்பிறங்குமார்த்தாண்டன்போல...............*
மருவுகேவலமாத்தன்னின் மயலறவிளங்குமன்றே..................*

(இ-ள்.) பரவிய - சர்வவியாபகமுள்ள, ஆன்மா - ப்ரத்யகாத்மாவானவர், மூலாஞ்ஞானத்தால் - மூலப்ரகிர்தியின் விகிர்தரஜோகுணம்சமானஅஞ்ஞானத்தினாலே, பரிச்சின்னம்போல் - வெவ்வேறானவர்போல, விரவுற-கலந்து, தோன்றும் - தோற்றுகின்றார், *தத்வவி

*தத்வவிவேகம் - பிரமஞானம்.

வேகத்து - உண்மைஞானத்தால், அவ்விகற்பம் - அந்தவஞ்ஞானம் போனல்-க்ஷயமடைந்தால், பெருகுறும் - விருத்தியடைகின்ற, மேகம் - மேகங்கள், நீங்க - விலகிச்செல்ல, பிறங்கு - அப்பொழுதுபிரகாசிக்கின்ற, மார்த்தாண்டன்போல - சூரியன்போல, மருவுகேவலமா -ஐக்யநிலையைப்பொருந்தினவராக, தன்னில் - தனக்குள், மயலற - சந்தேகமற, விளங்கும் - பிரகாசிக்கிருர். (எ-று.)

தாற்பரியம்.

பரிபூரணரா யத்விதியராயிருக்குமாத்மாவுக்கு மாயாசற்பிதமான-உத்தம அகமசரீரங்களின்-அத்யாஸத்திறுவுண்டான பரிச்சேதமானது - அவிவேகத்தாற்காணப்பட்டதேயல்லாமல் - பரமார்த்தவிசாரத்திலில்லை- ஆகையால்-தத்துவவிவேகத்திறுல்-அவிவேகம்போனமாத்திரத்தில் - மேகநீங்கப்பெற்ற சூரியன்போல - ஆத்மாகேவலராகவிளங்குகிருரொன் றுணர்த்தியது (௪)

அவதாரிகை.

மேல் அசண்டாகாரவிருத்திஞானத்தில் ஞாதருஞானம் ஞேயம்என்கிற த்ரிபுடிரூபமான துவைதம் சித்திக்கிறபடியால் ஆத்மாவுக்குஅத்வைதமெப்படி சித்திக்குமென்கிற சங்கைக்கு உத்தரம்.

கவிதை

அவித்தைதயிற்கலங்குசீவனப்யாஸஞானத்தாலே ....*
நிவர்த்தனுச்செளிந்துசுத்தநிர்மலனுகிப்பூர்ண......................*
விவர்த்தமாமகண்டஞானவிருத்தியுநீங்குந்தேற்று ....*
தவிர்த்தநீர்க்கலக்கத்தோடுந்தானுடன்மாய்தல்போல..............*

(இ-ள்) அவித்தையில்-அஞ்ஞானத்திறுலே, கலங்கும்-கலங்குகின்ற, சீவன்-சிதாபாசன், அப்யாசஞானத்தால்-ஞானநிஷ்டாப்யாசத்திறுல், நிவர்த்தனு-சத்வாதிகுணத்ரயங்களைவிட்டுநீங்கினவனுக, தெளிந்து-தெளிவடைந்து, சுத்தநிர்மலனுகி-மிகப்பரிசுத்தனுகி, பூர்ணவிவர்த்தமாம்-சர்வவியாபகமான, அகண்டஞானவிருத்தியும்-அகண்டாகாரவிருத்திஞானமும், நீங்கும் - நசித்துவிடும், தேற்று - தேற்றும்விதைப்பொடியானது, தவிர்த்த-தன்னுலேநீக்கப்பெற்ற, நீர்க்

கலக்கத்தோடும் - நீரிற்கலங்கியசேற்றுடன், தான் - தானும், உடன் - உடனே, மாய்தல்போல - நீங்குதல்போல. (எ-று)

தாற்பரியம்.

அஞ்ஞானகாரியங்களான வகமாதிவாசனைகளினாலே கலங்கியிருக்கிறசீவனை ஞானமானது வெகு காலாப்யாசத்தினாலே முன்னே யஞ்ஞானத்தையழித்துவிட்டு அதன்வழியே அந்த அஞ்ஞானகாரியங்களான அந்தக்கரணாதிகளெல்லாவற்றையுமழித்துவிட்டு கலங்கினசலத்தைத்தெளிவிக்குந்தேற்றாம்வித்தைப்போல தானும் நசித்துப்போய்விடும் விருத்தியானது அஞ்ஞானகாரியமானபடியினாலும் அந்தவிருத்தியிற்ப்ரதிபிம்பித்தஞானமாத்மாபாச மானபடியினாலும் அந்தஞானமும் ஆத்மாவினிடத்திற்றானே ஐக்கியத்தையடையுமென்றுணர்த்தியது (௫)

அவதாரிகை

ப்ரத்யக்ஷமாக அனுபவிக்கப்படுகிற சம்சாரமானது அத்யந்தம், அசத்தியமென்பது ப்ரத்யக்ஷவிரோதமாகையால் அஃதெங்ஙனங்கூடுமென்கிற சங்கைக்கு உத்தரம்.

கவிதை.

சொப்பனம்போல்வதன்றோ தொடரும்ராகத்வேஷாதி ....✻
பற்றுறுசம்சாரந்தான் பார்க்கினஞ்ஞானகால ....✻
முற்றுஞ்சத்தியமாத்தோன்று மோகந்தீர்ப்ரபோதகாலம்........✻
உற்றநித்திரைதெளிந்தாலொழிகனச்சகம்போற்பொய்யாம்......✻

(இ-ள்) சொற்பனம்போல்வதன்றோ - சொப்பனமாகியவாசனாப்ரபஞ்சத்துக்கொப்பல்லவா, தொடரும் - தொடர்ந்துவருகின்ற, ராகத்வேஷாதி - ராகத்வேஷமுதலான விருத்திகளின், பற்றுறு - சம்பந்தத்தையுடைய, சம்சாரந்தான் - அசமாதிப்ரபஞ்சமானது, பார்க்கின் - விசாரிக்குமிடத்து, அஞ்ஞானகாலமுற்றும் - தனக்குக் காரணபூதமானவஞ்ஞானமிருக்குங்காலவரையில், சத்தியமாத்தோற்றும் - எதார்த்தம்போற்றோன்றும், மோகந்தீர் - மயக்கமற்ற, ப்ரபோதகாலம் - ஞானதிசையில், உற்ற - பொருந்திய, நித்திரை - நித்

திரையானது, தெளிந்தால் - நீங்குமிடத்து, ஒழி - உடனேதானும் நீங்குகின்ற, கனாச்சகம்போல் - முன்சொன்ன வாசனாப்ரபஞ்சம் பொய்யாவதுபோல, பொய்யாம்-பொய்யாகவேபோய்விடும் எ-று.

தாற்பரியம்

இராகத்துவேஷாதிகளினாலே நிறைந்த சம்சாரமானது பொய்யாயிருந்தபோதிலும் தனக்குக் காரணமாகிய அஞ்ஞானமிருக்குமளவில் மெய்யாகவிருந்து பின்புமகாவாக்கியார்த்த சிரவணத்தை முன்னிட்டுண்டான பிரமசாக்ஷாத்காரதிசையிலே நித்திரைதெளிந்த உடனே சொப்பனப்ரபஞ்சம் பொய்யாவதுபோல அசத்தியமாய்ப்போய்விடுமென்றுணர்த்தியது. (சு)

அவதாரிகை.

முன் கவியிற்சொல்லியதுபோலப் பிரபஞ்சம் பொய்யென்பதைவேறொரு திருஷ்டாந்தத்தினாலே யுறுதிப்படுத்துகின்றார்.

கவிதை.

சுத்தியிலிரசிதம்போற்றோன்றுமிச்சகத்தின்பான்மை..........*
நித்யசர்வாதிஷ்டானநிர்க்குணப்பிரமமெம்மட்..........*
டுத்தியாலுணர்தற்கெட்டா தம்மட்டுமுளதாத்தோன்றுஞ்..........*
சத்தியப்பிரமஞானந்தலைப்படின்மித்தையாமே..........*

(இ-ள்) சுத்தியில் - கிளிஞ்சிலில், இரசிதம்போல் - ஆரோபமானவெள்ளியென்னுஞானம்போல, தோன்றும் - தோற்றமான, இச்சகத்தின் - இப்பிரபஞ்சத்தினது, பான்மை-தன்மை, நித்யம்-நித்யவஸ்துவாகவும், சர்வாதிஷ்டானம் - அவ்யக்தாதிஸ்தூலபரியந்தமான சகல அனாத்மாக்களையும் - ஆரோபிக்குமிடமாகவும், நிர்க்குணம்-குணரகிதமாகவுமிருக்கின்ற, பிரமம் - பிரமமானது, எம்மட்டு - எதுவரையில், உத்தியால் - விவேகத்தினால், உணர்தற்கெட்டாது - அறிதற்குக்கூடாதோ, அம்மட்டும் - அதுவரையில், உளதா - உள்ளதாக, தோன்றும் - தோற்றும், சத்தியம் - எதார்த்தமான, பிரமஞானம் - ஆத்மபோதமானது, தலைப்படின் - சித்தியானால், மித்தையாம்-பொய்யாகத்தோற்றும். (எ-று)

தாற்பரியம்

எப்படி சுத்திகையில் ஆரோபிக்கப்பட்ட-இரஜிதஞானமான து அதிஷடானமான அந்தக்கிளிஞ்சிலில் கறுத்தபின்புறம் முக்கோணம் முதலான விசேஷஞானம் வாராதவரையில் சத்தியமாகவிருந்து அந்தவிசேஷஞானம் வந்தவுடனே அசத்தியமாகப்போய்விடுகிறதோ அப்படியே அதிஷடானமான பிரமஞானம் வந்தவுடன ஆரோபிதமான பிரபஞ்சஞானம் அசத்தியமாகப்போமென்றுணர்த்தியது. (எ)

அவதாரிகை.

மேல் - சகலசகத்துக்களும் பிரமத்தினிடத்திலே சிருஷ்டிஸ்திதிலயங்களையடைகிறதுகளென்று சொல்லுகின்றார்

கவிதை.

அகிலாதாரவதிஷ்டாணவபின்னநிமித்தோபாதான................※
தகுமூலமதாம்பரமேசன்றன்னிலுளவாஞ்சகத்தெல்லாம் ....※
அகலாநீரிற்குமிழிகள்போலனேகசிருஷ்டித்திதிலயங்கண் ....※
மிகவேயடையுமெனவெடுத்துவிளம்புஞ்சுருதிவரன்முறையே....※

(இ-ள்) அகிலாதாரம் - சமஸ்தமான நாமரூபகற்பனைகளுக்கெல்லாம் நிலையமாயும், அதிஷடானம் - அதிஷடானபூதராகவும், அபின்னம் - அகண்டமாகவும், நிமித்தோபாதானம் - நிமித்தோபாதானபூதராகவும், தகுமூலமதாம் - தக்கவாதாரமாகவுமிருக்கின்ற, பரமேசன்றன்னில் - பரமேசுவரனிடத்தில், உளவாம் - உண்டான, சகத்தெல்லாம் - சகலஜகத்தும், அகலா-விட்டுநீங்காத, நீரிற்குமிழிகள்போல் - நீரினிடத்திற்குமிழிகள்போல, அனேகம் - அனேகமான சிருஷ்டி-திதிலயங்கள் - சிருஷ்டிஸ்திதிசம்மாரங்களை, மிக - மிகவும், அடையுமென - அடையுமென்று, எடுத்துவிளம்பும் - விசேஷித்துச்சொல்லுகின்றன, சுருதி - வேதங்கள், வரன்முறையே வருங்கிரமமாக. (எ-று)

தாற்பரியம்

நீர்க்குமிழி திருஷடாந்தத்தினால் - எல்லாம் - நஸ்வரமென்ற

தாயிற்று. சமஸ்தமான நாமரூபப்பிரபஞ்சங்களுக்கு அதிஷ்டானமாகவும் அகண்டமாகவும் சச்சிதானந்த அத்வயவாகவுமிருக்கிற பிரமமானது - தானே நிமித்தோபாதான காரணகாரியமாய்நின்று சிருட்டிதிதிலயமுண்டாமென்று சுருதியுக்தமா யுணர்த்தியது. (அ)

அவதாரிகை

மேல் சகலதிரிசியப்பிரபஞ்சமும் பிரமத்தினிடத்திலே.மாயையினுல் கற்பிதமென்று பிரதிபாதிக்கின்ருர்.

கவிதை.

சத்தியஞ்ஞானனந்தந்தகுமனுகூதமாக.......................*
நித்தியவிண்டுவாக நிறைபிரமத்திற்பொன்னில்......................*
வித்தகக்கடசமதி வியத்தம்போல்விவிதபேதம்.........................*
வைத்திடுசகங்களெல்லாம் வயங்குமாரோபமாக ....*

(இ-ள்) சத்தியஞ்ஞானந்தம் - மெஞ்ஞானனந்தசொரூபியாகவும், தகும் - தக்க, அனுகூதமாக - மணியுட்புகுந்தசூத்திரம்போல சர்வ சரீரங்களினு முட்புகுந்தவராகவும், நித்தியம் - நித்தியராகவும், விண்டுவாக-சர்வவியாபகராகவும், நிறை - எங்கு நிறைந்திருக்கின்ற, பிரமத்தில் - பரமாத்மாவினிடத்தில், பொன்னில் - சுவர்ணத்தில், வித்தகம்-வியக்கத்தக்க, கடகமாதி - வளையல்முதலான, வியத்தம்போல் நாமரூபவியக்திபேதமுண்டாவதுபோல,விவிதபேதம்வைத்திடு-நாநாவிதமானபேதங்களையுடைய, சகங்களெல்லாம் - சகலசெகத்தும், ஆரோபமாக - அத்தியாசமாக, வயங்கும் - விளங்கும். (எ-று.)

தாற்பரியம்.

சத்தியஞான ஆனந்தசொரூபியாகவும் நித்தியராகவும் சர்வானுஸ்யூதராகவும் வியாபகராகவுமிருக்கின்ற பிரமத்தினிடத்தில் அனேகம்பிரகாரமாக தேவதிரியக்நரஸ்தாவரசங்கமஸ்வரூபமான சகல நாமரூபாத்மகவியக்திகளும் சுவர்ணத்தில் கடகமகுடாதிகள் போலக் கற்பிதங்களேயல்லாமல் அணுமாத்திரமும் பிரமத்தைவிடவேறில்லையென் றுணர்த்தியது. (க)

அவதாரிகை.

முன் கவிதையிற்சொன்ன அர்த்தத்தை ஆகாசதிருஷ்டாந்தத்திலே யுறுதிப்படுத்துகின்றார்.

கவிதை.

கடமடமுதலாநாஞேபாதிசேர்ககனம்போல......................*
இடமுறவிபுவாய்நின்றவிந்தியமுதலாமான்மா.......................*
நெடிதுறுமுபாதிபேதநீர்மையாற்பின்னமாக.......................*
வடிவுறுந்தீர்ந்தாற்பேதமாய்ந்துகேவலமாமன்றே.......................*

(இ-ள்) கடமடமுதலாம் - கடம் மடம் முதலான, நாஞேபாதிசேர் - பலவுபாதிகளடைந்த, ககனம்போல - ஆகாசம்போல, இடமுறு - எவ்விடத்துநிறைந்த, விபுவாய்நின்ற-சர்வவியாபகராகவிருக்கின்ற, இந்தியமுதலாம் - இந்திரியப்ரவர்த்தகரான, ஆன்மா - ப்ரத்யகாத்மாவானவர், நெடிதுறும்-அதிகமான, உபாதிபேதநீர்மையால்-பலவிதலிங்கசரீரோபாதிகளேயடைந்ததன்மையால், பின்னமாக-பேதமுள்ளவர்போல, வடிவுறும் - பிரகாசிக்கிறார், தேர்ந்தால் - விசாரித்தறிந்தால், பேதமாய்ந்து - லிங்கசரீரோபாதிபேதங்கள் நீங்கி, கேவலம் - அத்விதியராக, ஆம் - விளங்குவார். (எ-று.) அன்றே - அசை.

தாற்பரியம்

மனம்முதலான சகலேந்திரியப்ரவர்த்தகராகவும் வியாபகராகவுமிருக்கின்ற பரமாத்மாவானவர் கடமடோபாதிகளில் ஆகாசமானதுபோல சுவாக்ஞானபரிகற்பிதங்களான அநேகவுபாதிகளிலே பிரதிபிம்பிதராய்க்கொண்டு அநேகர்போலத்தோன்றுகின்றார் பரமாத்மைக்யஞானத்தினல் மாயாகற்பிதமான லிங்கசரீரங்களுக்கு நாசமுண்டானவுடனே கேவலமொருத்தராகவே விளங்குகின்றாரென்றுணர்த்தியது. (ய)

அவதாரிகை.

ஆனல் சர்வசரீரங்களிலேயும் அந்தந்தசாதி தருமாவஸ்தாதியபிமானியாகவிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு நித்யமுக்தத்துவ மெய்படிகூடுமென்கிற சங்கைக்கு உத்தாம்.

கவிதை.

தோயத்திலிரசவன்னாதிபேதம்போற்சுத்தான்மாவில்..............*
நேயமாஞ்சாதிநாமாச்சிரமங்கணிகழுநானா........................*
வாயவச்சரீரோபாதிவசத்தினாரோபமாக..............................*
மாயைகற்பித்தவாகுமதித்திடின்மித்தையாமே.......................*

(இ-ள்) தோயத்தில்-ஜலத்தில், இரசவன்னாதிபேதம்போல்-மதுராதிரஸங்கள் சுக்லாதிவர்ணங்கள் முதலியபேதங்கள் கற்பிக்கப்பட்டதுபோல, சுத்தான்மாவில் - பரிசுத்தமான ஆத்மாவில், நேயமாம்-இச்சாரூபமான, சாதிநாமாச்சிரமங்கள் - சாதி பெயர் ஆச்சிரமம் இவைமுதலியபேதங்கள், நிகழும்-இருக்கும், நானாவாய-அனேகங்களான, அச்சரீரோபாதிவசத்தின் -அந்தஸ்தூலசூக்ஷ்மசரீரோபாதிகளின்வசத்தினால், ஆரோபமாக-அத்தியாசமாக, மாயைகற்பித்தவாகும்-மாயையினாற் கற்பிக்கப்பட்டனவாம், மதித்திடின் - விசாரிக்குமிடத்து, மித்தையாம் - பொய்யாகும். (எ-று.)

தாற்பரியம்

சுபாவத்தில் மதுரமும் சுக்லவர்ணமும் உள்ள ஜலமானது கடுதிக்த நீல பீதாதிதிரவியங்களோடுசேர்ந்து தான்கடுதிக்தரஸமுள்ளதாகவும் நீலபீதரூபமுள்ளதாகவும் தோற்றுவதுபோல கேவலசுத்தரான ஆத்மாவும் முன்சொன்ன பலவிதவுபாதிகளோடுசேர்ந்து அந்தந்த சாதிநாமாச்சிரமாதிசுவரூபியாகிறானென்றுணர்த்தியது. (கக)

அவதாரிகை.

மேலாத்மாவுக்கு அவித்தையினாலே கற்பிதமாக இருக்கிற மூன்றுபாதிகளில் முதலாவதான ஸ்தூலசரீரோபாதியைச்சொல்லுகின்றார்.

கவிதை

பொருந்துபஞ்சீகரணமகாபூதத்துதித்துத்தொடர்பாக..............*
இருந்தகர்மசஞ்சிதமாயிச்சுந்தசரீரஞ்சுகதுக்கம்...................*
அருந்துபோகத்தானமதாயவிரயப்படுமாலதுதானே..................*
திருந்துமுபாதிமூன்றின்முன்னுஞ்செப்புந்தூலவுபாதியதே.........*

(இ-ள்) பொருந்துபஞ்சீகரணம் - பஞ்சீகரணமாகப்பொருத்தப்பட்ட, மகாபூதத்து - பிருதிவியாதிஸ்தூலபூதங்களினின்றும், உதித்து - உண்டாய், தொடர்பாகவிருந்த - தொடர்ச்சியாகவிருந்த, கர்மசஞ்சிதமாயிசைந்த - பிராப்தகர்மத்தினலே பிராப்தமாகப்பொருந்திய, சரீரம் - ஸ்தூலசரீரமானது, சுகதுக்கம் - அனுகூல சித்தவிருத்தியாகவும் பிரதிகூலசித்தவிருத்தியாகவுமிருக்கிற சுகதுக்கங்களை, அருந்து - புசித்தற்கிடமான, போகத்தானமதாய் - அனுபவஸ்தானமாக, அறையப்படும் - சொல்லப்படும், அதுதான் - அந்தச்சரீரமானது, திருந்து - திருந்திய, உபாதிமூன்றில் - ஸ்தூலசூக்ஷ்மகாரணசரீரோபாதிகள் மூன்றில், முன்செப்பும் - முதலாகச்சொல்லப்பட்ட, தூலவுபாதியதே - ஸ்தூலசரீரோபாதியாகும். (எ-று)

தாற்பரியம்.

பஞ்சீகிருதமகா பூதங்களினின்றுமுண்டானதாகவும் ப்ராரப்தகர்மத்தால்ப்ராப்தமாகவுமிருக்கிற ஸ்தூலசரீரமானது போக்த்தாவான புருஷனுக்குப்போசனசாலைபோல சீவாத்மாவுக்கு சுகதுக்கானுபவஸ்தானமாயிருக்குமென்றுணர்த்தியது. (கஅ)

அவதாரிகை.

மேலிரண்டாவதான சூக்ஷ்மசரீரோபாதியைச்சொல்லுகின்றார்

கவிதை.

போகசாதனமாய்நின்றபொருந்தியபிராணனைந்துந் ....*
தாகமார்மனமும்புந்திதசேந்தியமிவைதாமுற்றும்... ....*
யோகமார்தருமபஞ்சீகரணவுற்பத்தியான ....*
தேகமிங்கிதுதான்சூக்ஷ்மதேகமென்றிசைப்பமாதோ ....*

(இ-ள்) போகசாதனமாய்நின்ற - முன்சொன்ன சுகதுக்கபோகங்கட்குச்சாதனமாகவிருக்கின்ற, பொருந்திய - பொருத்தமான, பிராணனைந்தும் - பிராணபான வியானோதான சமானங்களென்கிற மகாப்பிராணனுடைய விருத்திபேதங்களும், தாகமார் - சங்கற்பவிகற்பாத்மக அந்தக்கரணவிருத்தியான, மனமும் - மனமும் புந்தி - நிச்சயாத்மகஅந்தக்கரணவிருத்தியானபுத்தியும், தசேந்தியம்

சுரோத்திரம் துவக்கு சட்சு சிங்குவை கிராணம் வாக்கு பாணி பாதம் பாயுரு உபத்தம் என்னும்பத்துவிதமான விந்திரியங்களும், இவை தாமுற்றும்-ஆகியவிவையெல்லாம், யோகமார்தரும்-சேர்ந்திருக்கப் பெற்ற, அபஞ்சீகரண - பஞ்சீகரணஞ்செய்யப்படாத சூக்ஷ்மபூத ங்களினின் றும்,உற்பத்தியான-உண்டான, தேகமிங்கிதுதான்-அபஞ் சீகரணமானதேகந்தான், சூக்மதேகமென்று-சூக்ஷ்மதேகமென்று, இசைப்ப - சொல்லப்படுவதாம். மாதோ - அசைச்சொல். (எ-று.)

தாற்பரியம்.

பிராணன்களைந்து மனதொன்று இந்திரியங்கள் பத்து புத்தி யொன்று ஆகியவிப்பதினேழு தத்துவங்களுடன் கூடி சூக்ஷ்மபூதங் களிலுண்டான சூக்ஷ்மசரீரமானது ஜீவனுக்கு சுகதுக்கபோகசாதன மாகவிருக்குமென்றுணர்த்தியது. (கரு)

அவதாரிகை.

மேல் மூன்றுவது காரணசரீரோபாதியைச்சொல்லுகின்றார்.

கவிதை.

அநாதியநிர்வாச்சியமவித்தையதுவேயாங்காரணதேகம்..........*
மநாதிருக்கமறுதாதுமருவுதூலமூலமதாம்.........................*
எனுநின்றுளமூன்றுபாதிகட்குமெட்டாதன்யமாய்நின்ற........*
கனாகாரத்தவான்மாவைக்கருதிவிவேகத்தாற்காண்க............*

(இ-ள்) அநாதி - ஆதியில்லாததாகவும், அநிர்வாச்சியம் - இன் னதென்று நிரூபிக்கக்கூடாததாகவுமிருக்கிற, அவித்தையதுவே - அஞ்ஞானரூபமே, காரண தேகம்-காரணதேகமாம்,(அஃது)மநாதி- மனமுதலான தத்துவங்களுடன்கூடின, சூக்கம் - சூக்ஷ்மதேகம், அறுதாது - இரத்தம் - எலும்பு-சுக்கிலம்-தசை-தோல்-மூளை - இந்த ஆறுதாதுக்கள், மருவு-பொருந்திய, தூலம்-தூலசரீரம்ஆகிய விவற் திற்கு, மூலமதாம்-மூலமாகும், எனுநின்றுள - என்றுசொல்லப்படு கின்ற, மூன்றுபாதிகட்கும்-சரீரத்ரயோபாதிகட்கும், எட்டாது-எட் டாமல், அன்யமாய்நின்ற - வேறாகவிருக்கின்ற, கனாகாரத்த - எங்கு நிறைந்தபரிபூரணாகாரத்தையுடைய, ஆன்மாவை-ப்ரத்யகாத்மாவை

கருதி-விரும்பி, விவேகத்தால் - விவேகத்தினுல், சாண்க - நிச்சயிக்க வேண்டும். (எ-று.)

தாற்பரியம்

(இங்கு அவித்தையை அநிர்வாச்சியமென்று கூறியதென்னெனில் பரமார்த்ததிசையில் கேவலம் துச்சமாய்ப்போகிறபடியினுலும் சத்தென்றுஞ்சொல்லக்கூடவில்லை வியவகாரதிசையில் அனேகசனனமரணங்களுக்கிடங்கொடுத்துக்கொண்டிருப்பதால் அசத்தென்றுஞ்சொல்லக்கூடவில்லை பிரகாசாந்தகாரங்கள்போல சத்தும் அசத்தும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமுள்ளதாகையால் சத்து அசத்தாகமாட்டாது அசத்து சத்தாகமாட்டாது ஆதலால் சத்தசத்தென்றுஞ் சொல்லக்கூடவில்லை ஆங்கோர் தன்மையுங்கூறக்கூடாமையால் அநிர்வாச்சியமென்றது) அனுதியாய் அநிர்வசயனீயமாயிருக்கிற அவித்தையேகாரணேபாதியாகும் இம்மூன்றுபாதிகட்கும்வேருய் சாக்ஷியாயிருப்பதாத்மாவென்றுஅறியவேண்டுமென்றுணர்த்தியது (௧௪)

அவதாரிகை.

ஆனுல் அன்னமயாதிகளான பஞ்சகோசங்களிலே வியாபித்து அந்தந்த கோசாபிமானியாயிருக்கின்ற ஆத்மாவானவர் எப்படி நித்யமுத்தராகக்கூடுமென்கிற சங்கைக்கு உத்தரம்.

கவிதை.

சுத்தமானபடிகந்தான் சூழ்ந்தநீலவன்னுதி......................*
வத்திரம்பன்மலர்முதலமருவத்தோன்றுமவைபோல ....*
நித்தசுத்தவான்மாவுநிகழ்ந்தபஞ்சகோசத்தாற் ....*
றத்தமயமாய்விளங்குதினுந்தானெப்போதுநின்மலமே..............*

(இ-ள்) சுத்தமான-பரிசுத்தமான, படிகந்தான்-படிகமானது சூழ்ந்த-சேர்ந்த, நீலவன்னுதி-நீலநிறமுதலியபெற்ற, வத்திரம் - புடவையும், பல்-பலநிறம்பொருந்திய, மலர்முதல - மலர்முதலான திரவியங்களும், மருவ-தன்னைச்சேர்ந்தமாத்திரத்தில், அவைபோல- அந்தநீலவஸ்திரமுதலியபொருள்போல, தோன்றும் - அந்நிறமுடையதாய்த்தோன்றும் (அதுபோல) நித்தசுத்தவான்மாவும்-நித்த

ராய்ச்கல்மஷமில்லாதவாத்மாவானவர், பஞ்சகோசத்தால் - அன்னமயமுதலான பஞ்சகோசங்களின் பொய்யான சேர்க்கையினாலே, தத்தமயமாய் - அந்தந்தசொரூபிபோல, விளங்குதினும் - தோன்றினாலும், தான் - அந்தஆத்மாவானவர், எப்போதும் - எப்போதும், நின்மலரோ-நித்யமுத்தராகவே இருக்கின்றார். (எ-று.)

தாற்பரியம்

எப்படி சுபாவநின்மலமானபடிகமானது நீலாக்தாதித்ரவியங்களின் சேர்க்கையினாலே தானுமந்தவன்னமாகத் தோற்றப்படுகிறதோ அப்படிபோலச்சுத்தரான ஆத்மாவும் அன்னமயாதிகோசங்களின்பொய்யான சேர்க்கையினாலே அந்தமயமாகத்தோற்றினாலும் பரமார்த்தமாகப்பஞ்சகோசங்களுக்கு வேறாகவிருக்கிறபடியால் நித்யமுத்தனென்பது சரியென்றுணர்த்தியது. (கரு)

அவதாரிகை

மேல் பஞ்சகோசங்களில் பற்றில்லாத ஆத்மாவைபிரித்து அறிவதற்குபாயஞ்சொல்லுகின்றார்.

கவிதை

அன்னமயமாந்தூலவுடலதனுட்பிராணன்மனம்புந்தி.............*
யென்னுங்கோசஞ்சூக்கவுடலிலகானந்தங்காரணமாஞ்.............*
சொன்னவிவற்றுளான்மாவுந் தொடர்பா நெல்லுட்டண்டுலம்போற்
பன்னும்யூகத்தாற்புடைத்துப்பகிர்ந்துசுத்தங்கொளல்வேண்டும்...*

(இ-ள்) அன்னமயமாம்-அன்னமயகோசமானது, தூலவுடல்-தூலசரீரமாம், அதனுள்-அந்தஸ்தூலசரீரத்திலிருக்கின்ற, பிராணன்-பிராணனும், மனம்-மனமும், புத்தி-புந்தியும், என்னும்-என்றுசொல்லுகிற, கோசம்-மூன்றுகோசமும், சூக்கவுடல்-சூக்ஷ்மதேகமாம், இலகு விளங்குகின்ற, ஆனந்தம்-ஆனந்தமயகோசமானது, காரணமாம்-காரணதேகமாகும், சொன்ன-சொல்லிய, இவற்றுள்-இப்பஞ்சகோசத்துக்குள் ஆன்மாவும் பிரத்யகான்மாவானவர், நெல்லுள் - நெல்லினுள்ளே, தண்டுலம்போல்-அரிசிபோல, தொடர்பாம்-சம்பந்தப்பட்டிருப்பர்ஆதலால், பன்னும்-எடுத்துச்சொல்லும், யூகத்தால்-விவே

கத்தினாலே, புடைத்து-இடித்து, பகிர்ந்து-வேறுபடுத்தி, சுத்தம்-சுத்ததண்டுலமெடுப்பதுபோல, கொளல்வேண்டும் - ஆத்மாவைப் பகுத்தறிந்துக்கொள்ளவேண்டும். (எ-று.)

தாற்பரியம்

உமி தவிடுகளோடுகூடியிருக்கும் அரிசியை நல்ல வுலக்கையினாலே யிடித்துப்புடைத்துச்சுத்தமாக வேறுபடுத்தி யெடுக்கிறதுபோல பஞ்சகோசங்களோடு கூடியவாத்மாவை நல்லசுருதியுக்திகளினாலே சங்கைகளெல்லாந்தீரச் சுத்தராகச்சோதித் தறியவேண்டுமென்றுணர்த்தியது. (கரு)

அவதாரிகை.

ஆனாலாத்மா எங்குமுள்ளவரோயானால் எவ்விடத்திலுமெல்லோராலுமேன் காணப்படவில்லை என்கிற சங்கைக்கு உத்தரம்.

கவிதை.

நிரந்தரம்ப்ரத்யகான்மாநிகழ்பூதபௌதிகங்கள்...... ....*
விரிந்தெங்குநிறைந்தபான்மைவிளங்கிடாப்பராமுகர்க்கே ....*
திருந்துநீராடிதம்முட்டிகழ்தருபிரதிபிம்பம்போற் ....*
பொருந்துறுகலக்கந்தீர்ந்தபுந்திக்கேவிளக்கமாகும்...... ....*

(இ-ள்) நிரந்தரம்-எப்போதும்; ப்ரத்யகான்மா - ப்ரத்யகாத்மாவானவர், நிகழ் - பிரகாசிக்கின்ற, பூதபௌதிகங்கள்-பூதபௌதிகங்களில், விரிந்து - வியாபித்து, எங்கும்-எவ்விடத்தும், நிறைந்தபான்மை - நிறைந்திருந்தாலுமத்தன்மை; பராமுகர்க்கு - கூர்மையில்லாதமந்தர்களுக்கு, விளங்கிடா - தோற்றமாட்டார், திருந்து-திருத்தமான, நீர்-ஜலத்திலும், ஆடிதம்முள்-கண்ணாடியிலும்; திகழ்தரு-விளங்குகின்ற, பிரதிபிம்பம்போல்-பிரதிபிம்பம்போல; பொருந்துறு-பொருந்திய, கலக்கந்தீர்ந்த-இராகாதிகலக்கமற்ற, புந்திக்கே சுத்தபுத்தியில்மாத்திரம்; விளக்கமாகும் - பிரகாசமாகத்தோற்றும். (எ-று.)

தாற்பரியம்.

ஆத்மா எங்கு நிறைந்திருந்தபோதிலும் - பிரதிபிம்பமானது

ஜலங்கலங்கினவிடத்தில்லாமல் தெளிந்தவிடத்தில் மாத்திரந்தோற்று வதுபோல சடபுத்திகளுக்கின்றி சுத்தபுத்திகளுக்குமாத்திரம் எங்குந்தோற்றுவதொன்றுணர்த்தியது. (கஎ)

அவதாரிகை.

மேல் ஆத்மாசரீரேந்திரியாதிகளோடு கூடியிருந்தபோதிலும் அதிற் சம்பந்தமில்லாதிருத்தற்கு ராஜபுருஷ திருஷ்டாந்தஞ்சொல்லுகின்றார்.

கவிதை.

தேகமிந்தியங்கள்புந்திதிகழ்மனம்பகுதியாதி.....................*
பாகமாமிவற்றினென்றும்பகர்விலக்ஷணமாய்நின்று.................*
சோகமாமவற்றின்விர்த்திசாக்ஷியாய்த்துலங்குகின்ற................*
ஏகமாம்ப்ரத்யகான்மாவிறைவன்போன்றுணரவேண்டும்..........*

(இ-ள்) தேகம்-ஸ்தூலதேகம், இந்தியங்கள்-தசேந்திரியங்கள், புந்தி-நிச்சயரூபமானபுத்தி, மனம்-சங்கற்பவிகற்பரூபமானமனம், பகுதியாதி-அஞ்ஞானரூபமாகியபிரகிருதிமுதலிய, பாகமாம்-வெவ்வேறான, இவற்றின்-இந்ததத்துவங்களைக்காட்டிலும், என்றும் - எப்போதும், பகர்-சொல்லுகின்ற, விலக்ஷணமாய் - வேறுபட்டவராக, நின்று-நிலைபெற்று, சோகமாம்-வருந்துகின்ற, அவற்றின்-அந்தசரீராதிதத்துவங்களின், விருத்தி-வியாபாரங்களுக்கு, சாக்ஷியாய்-சாக்ஷிபூதராக, துலங்குகின்ற - விளங்குகின்ற, ஏகமாம் - அத்விதியராகிய, ப்ரத்யகான்மா - ப்ரத்யகாத்மாவை, இறைவன்போன்று - அரசனையறிவதுபோல, உணரவேண்டும்-உதாசீனராகவேவிவேகியறியவேண்டும். (எ-று.)

தாற்பரியம்.

எங்ஙனம் அரசன் தன் சன்னிதானத்தில் மந்திரிமுதலானகாரியஸ்தர்களால் வியாபரிக்கப்பட்ட காரியங்களில் தான் சம்பந்தப்படாமல் சாக்ஷியாகமாத்திரமிருக்கின்றானோ அவ்வாறுஆத்மாவும் ஜடபரிணாமதிரிசியங்களான தேகேந்திரியாதிகள் தனதுசன்னிதானமாத்திரத்தினால் பிரவர்த்திக்கும் வியாபாரங்களிலே தான்சம்பந்தப்படாமல் சாக்ஷியா *உதாசீனராகவே யிருப்ப தொன்றுணர்த்தியது. * உதாசீனர் - விருப்பு-வெறுப்பு-இரண்டுமேற்றவர். (கஅ)

அவதாரிகை.

ஆனால் ஆத்மா எப்போதும் வியாபரிப்பவராகத் தோற்றப்படுகிறபடியால் அவிகாரியென்பது எங்ஙனமென்றசங்கைக்கு உத்தரம்.

கவிதை.

உனாதறிவிலாதார்மேகமோடல்கண்டொளிசெய்திங்கள்.............*
தனாதுசஞ்சலமென்றெண்ணுந்தன்மைபோன்மூகருக்கு... . ...*
மனாதியிந்தியங்கடத்தமருவிடயத்திற்செல்ல.......... ... .*
அனாதியான்மாவியாபாரத்தசைதல்போற்றோன்றுகின்றார் ... ...*

(இ-ள்) உனாது-ஊகித்தறியாமல், அறிவிலாதார்-அவிவேகிகள் மேகம்-மேகங்கள், ஓடல்கண்டு-ஓடுதலைக்கண்டு, ஒளிசெய்-பிரகாசிக்கின்ற, திங்கடனாது-சந்திரனுடைய, சஞ்சலமென்று-அசைவென்று எண்ணும் - விபரீதமாகநினைக்கின்ற, தன்மைபோல்-தன்மையைப் போல, மனாதி-மனமுதலான, இந்தியங்கள்-இந்திரியங்கள், தத்தம்-தங்கள்தங்களுடைய, மரு - பொருத்தமான, விடயத்தில் - விஷயங்களில், செல்ல-வியாபரிக்க, (அதனால்) மூகருக்கு - அஞ்ஞானிகட்கு, அனாதி-அனாதியாயுள்ள, ஆன்மா-ப்ரத்யகாத்மாவானவர், வியாபாரத்து - விஷயவியாபாரத்தில், அசைதல்போல் - சலனமடைகின்றவர் போல, தோன்றுகின்றார்-தோற்றப்படுகின்றார். (எ-று.)

தாற்பரியம்

மேகங்களோடுவதைக்கண்டு சந்திரனோடுகிறதென்று பாலர்கள்சொல்லுவதுபோல இந்திரியங்கள்விஷயங்களில் வியாபரிப்பதைக்கண்டு ஆத்மாவியாபரிக்கிறதென்று சாஸ்திரசிரவணமில்லாத அஞ்ஞானிகள்சொல்லுகிறபடியால் பரமார்த்தமாக ஆத்மாவுக்கு வியாபாரமுமில்லை விகாரமுமில்லையென்றுணர்த்தியது. (கக)

அவதாரிகை.

ஆனால் தேகேந்திரியாதிகளும் ஆத்மாவைப்போலவே சேதனங்களாகவே காணப்படுவானேனென்கிற சங்கைக்கு உத்தரம்.

கவிதை.

ஆன்மசைதன்னியத்தையடைந்ததேகேந்தியங்கள்... ....*
தான்மனம்புந்தியாதிசார்விடயங்கடுய்க்கும்.............. ....*

மேன்மைடாருக்கன்சோதிமேவுமிச்சகங்கடத்தம்.......... ....*
பான்மையிற்ப்ரவிர்த்திக்கின்றபண்பெனத்தேறல்வேண்டும்......*

(இ-ள்) ஆன்மசைதன்னியத்தை - ப்ரத்யகாத்ம சைதன்னியத்தை, அடைந்த-சேர்ந்த, தேகேந்தியங்கள் - தேகமும் - இந்திரியங்களும், தான்மனம்-மனந்தானும், புந்தி - புத்தியும், இன்ன - இவை, சார்தரு-தோன்றுகின்ற, விஷயம் - விஷயங்களே, துய்க்கும்-அனுபவிக்கும், (அதனை) மேன்மையார்- மேன்மைபொருந்திய, அருக்கன் சோதி- சூரியப்ரகாசத்தை, மேவும்- அடைந்த, இச்சகங்கள்- இந்த ஜகத்திலுள்ளபிராணிகள், தத்தம்பான்மையில்- தங்கள் தங்கள்காரியங்களில், ப்ரவிர்த்திக்கின்ற-ப்ரவேசிக்கின்ற, பண்பென - தன்மைபோல, தேறல்வேண்டும்- அறியவேண்டும், (எ-று.)

தாற்பரியம்

சூரியப்ரகாசத்தை ஆசிரயித்தே ஜனங்களுக்குக்காரிய ப்ரவிர்த்திவருவதுபோல ஆத்மசைதன்னியத்தை யாசிரயித்தே சரீரேந்திரியாதிகளுக்கு விஷயப்ரவிருத்தி வருகிறபடியால் ஆத்மாவே சேதனர் மற்றவையெல்லாம் அசேதனங்களே யென்றுணர்த்தியது. (உ௰)

அவதாரிகை

ஆனல் நான்பிறந்தேன் வளர்ந்தேன் நான்பார்க்கிறேன் கேட்கிறேன் பேசுகிறேன் நடக்கிறேன் என்று அனேக விகாரங்களை யனுபவிக்குமாத்மாவை அவிகாரியென்ப தெங்ஙனமென்கிற சங்கைக்குஉத்தரம்.

கவிதை

விவேகமில்லாதாரக்கிஞ்ஞானத்தினன்மேவுதேகம்.....................*
அவாவுறுமிந்தியங்களடைகுணங்கன்மமான்ம ....*
சுவாபமென்றத்யாசிப்பர்சுத்தபூதாகாயத்தில் ....*
திவாதநீலாதிவன்னநிகழ்வவென்றுணர்தலேபோல் ....*

(இ-ள்) விவேகமில்லாதார்- ஆத்மானுத்மவிவேகமில்லாதவர்கள், அஞ்ஞானத்தினல், அஞ்ஞானத்தால்- மேவு- சம்பவித்த, தேகம் - சரீரம், அவாவுறும்- இச்சிக்கின்ற, இந்தியங்கள்- இந்திரியங்கள், அடை-அடைந்த, குணம்-குணங்களையும், கன்மம் - அவற்றின்கன்

மங்களையும், ஆன்மசுவாபமென்று - ப்ரத்யகாத்மகுணகர்மங்களென்று, அத்யாஸிப்பர்- ஆரோபிப்பார்கள், சுத்த- நிர்மலமாகவிருக்கிற, பூதாகாயத்தில்- பஞ்சபூதத்திலொன்றாகிய ஆகாயத்தில், நிவாத ஒருவரால்பூசப்படாத, நீலாதிவன்னம்- நீலம் ரக்தம் முதலானவர்னங்கள், நிகழ்வவென்று - தோன்றுவனவென்று, உணர்தலேபோல்- அறிவதுபோல. (எ-று.)

தாற்பரியம்

நிரம்சமாகவும்- அதீந்திரியமாகவுமிருக்கிற ஆகாசத்தினுடைய சொரூபத்தைஅறியாதவர்கள், அதில்- நீலாதிவர்ணங்களையாரோபிக்கிறதுபோல- நிரம்சராகவும்- அதீந்திரியராகவும் நிர்மலராகவும்- சச்சிதானந்தசொரூபியாகவும்- இருக்கிறஆத்மாவினிடத்திலே- ஆத்மசொரூபந்தெரியாத- தேகாத்மவாதிகளானமூடர்கள்- சரீராதிகுணங்களையும்- செய்கைகளையும்- ஆரோபிக்கின்றார்கள்- ஆகையாலவையெல்லாம் ஆத்மதருமங்களல்ல-அநாத்மாக்களான சரீராதிகளின்- தருமங்களென்றுணர்த்தியது. (உக)

அவதாரிகை.

ஆனல் கர்த்திருத்துவ போக்த்திருத்வாதிகளெல்லாம் ஆத்மாவினிடத்திற்றானே காணப்படுகிறதுகள் அதுகளைத் தள்ளக்கூடாதேயென்கிற சங்கைக்கு உத்தரம்.

கவிதை.

மானசோபாதியின்றன்மருவுகர்த்ருத்வமாதி ....※
ஆனதன்மங்கடம்மையான்மதன்மங்களென்று ....※
வானுறுமதியினீழல்மன்னுநீரலைதல்கண்டு ....※
தானசைகின்றதென்னச்சாற்றல்போற்கற்பிக்கின்றார் ....※

(இ-ள்) மானசோபாதியின்றன்-மனதென்னு மந்தக்கரணோபாதியினுடைய, மருவு-பொருந்திய, கர்த்ருத்வமாதியான-செய்கை அனுபோகம் சுகம் துக்கம் முதலான, தன்மங்கடம்மை - தன்மங்களை, ஆன்மதன்மங்களென்று-ப்ரத்யகாத்மதருமங்களென்று, வானுறு-ஆகாயத்திற்பொருந்திய, மதியினீழல்-சந்திரபிம்பமானது, மன்னு-பொருந்திய, நீர்-ஜலத்தில், அலைதல்-ஜலத்துடன்றானுமசைதலை,

கண்டு-பார்த்து, தான்-அந்தச்சந்திரன், அசைகின்றதென்ன-அசைகிறதென்று, சாற்றல்போல்-பாலர்முதலானவர் சொல்லுகிறதுபோல, கற்பிக்கின்றார்-ஆரோபிக்கிறார்கள். (எ-று.)

தாற்பரியம்.

ஜலத்தினுடைய சலனாதிவிகாரங்களை ஜலத்தில் பிரதிபிம்பித்த சந்திரனிடத்தில் ஆரோபிக்கிறதுபோல அந்தக்கரணத்தினுடைய கர்த்துருத்துவாதிகளை அந்தக்கரணசாக்ஷியான ஆத்மாவினிடத்திலே அவிவேகத்தினால் ஆரோபிக்கிறபடியால் அவையெல்லாமாத்ம தருமங்களல்லவென் றுணர்த்தியது. (௨௨)

அவதாரிகை.

செய்கை அநுபோகம் சுகம் துக்கம் இவையெல்லாம் அந்தக்கரண தருமங்களென்றும் அவற்றில் ஆத்மாவுக்கொருபோதுஞ் சம்பந்தமில்லையென்றுஞ் சொல்லியதை அன்வயவியதிரேகயுக்திகளினால் எல்லோருக்குந் தெளிவாகத்தெரிந்த சரியான உதாரணத்தினால் உறுதிப்படுத்துகின்றார்

கவிதை.

அந்தக்கரணதருமங்களான ராகாதியபதின்மூன்……….*
றுந்துமிச்சைமுதன்மூன் றுமுளவாம் புந்திவிவகரிக்கின்……….*
நந்துசுழுத்திதனிற்புந்திநஷ்டமாம் போதவையில்லையால்……….*
இந்தச்சுகதுக்காதிபுந்திக்கியன்ற தான்மாவினுக்கிலதே……….*

(இ-ள்) அந்தக்கரணதருமங்களான - அந்தக்கரணவிருத்திகளான, ராகாதியபதின்மூன்று - ராகம்-துவேஷம்-காமம்-குரோதம்-லோபம்-மோகம்-மதம்-மாச்சரியம்-ஈர்ஷை-அசூயை-டம்பம்-தர்ப்பம்-அகங்காரம்-என்னுமந்தக்கரணத்தினுடைய பதின்மூன்றுவிருத்திகளும், உந்தும்-அதிகமான, இச்சைமுதன்மூன்றும்-இச்சை-பத்தி-சிரத்தை என்னும் மூன்றுவிருத்திகளும், ஆகிய பதினாறுவிருத்திகளாவு மூண்டான - சுகதுக்கமுதலானவை, உளவாம் - உண்டாகும், புந்தி - அந்தக்கரணமாகிய புத்தியானது, விவகரிக்கின் - சாக்ரசொற்பனங்களிலே விவகாரத்தையடைந்தால், நந்து - மிகுந்த, சுழு

த்திதனில் - சுழுத்தியவஸ்தையில், புந்தி - முன்சொன்னபுத்தியான து, நஷ்டமாம்போது - லயமடையுமளவில், அவை - முன்சொன்னவையாவும், இலை - இல்லை, (ஆதலால்) இந்த - இப்போதுசொல்லிய, சுகதுக்காதி - சுகதுக்கம்முதலானவை, புந்திக்கியன்றது - புத்தியின்றன்மையாகும், ஆத்மாவினுக்கு - ப்ரத்யகாத்மாவுக்கு, இலது - இல்லாததாகும். (எ-று.)

தாற்பரியம்

அந்தக்கரணமுண்டாயின் சுகதுக்காதிகளுண்டென்பதற்குச் சாக்ரசொற்பனங்கள் திருஷ்டாந்தம் இல்லையாயின் இல்லையென்பதற்குச் சுழுத்தியே திருஷ்டாந்தம் ஆகையாலிந்த அன்வயவியதிரேக திருட்டாந்தங்களினால் சுகதுக்கங்கள் அந்தக்கரணதருமங்களேயல்லாமல் ஆத்மதருமங்களல்லவென்றுணர்த்தியது. (௨௩)

அவதாரிகை.

ஆனால் ஆத்மசொரூபந்தான் ஏதென்னிலுத்தரம்.

கவிதை.

அருக்கனிற்ப்ரகாசநீரினிற்குளிர்ச்சி யக்கினிக்குஷ்ணமுஞ்சுபாவத் *
திருக்குமாறதுபோலிலகுறுமான்மா வியல்புறுசுத்தமாங்குணங்கள்.
அருத்தமாஞ்சச்சிதானந்தநித்திய வமலபூரணமதாமங்ஙன்........*
திருத்தமாய்விளங்குஞ்சுருதியுத்தியினூற்றேர்ந்திடுமேனுபவர்தமக்கே

(இ-ள்) அருக்கனில் - சூரியனிடத்தில், ப்ரகாசம் - காந்தியும், நீரினில் - ஜலத்தில், குளிர்ச்சி - குளிர்ச்சியும், அக்கினிக்கு - அக்கினியில், உஷ்ணமும் - வெப்பமும், சுபாவத்து - இயற்கையாக, இருக்குமாறதுபோல் - இருப்பதுபோல், இலகுறு - விளங்குகின்ற, ஆன்மா - பிரத்யகாத்மாவினுடைய, இயல்புறு - சுபாவமான, சுத்தமாம் - பரிசுத்தமான, குணங்கள் - குணங்களோவென்றால், அருத்தமாம் - பிரயோசனப்படத்தக்க, சச்சிதானந்த நித்தியவமலபூரணமதாம் - காலத்திரயத்திலும் பாதிக்கப்படாததாகவும் சிற்பிரகாசமாகவும் மிக பிரீதிக்குரியதாகவும் நித்ய நிர்மல பூரண சொரூபமாகவும் இருக்குகையாம், அங்ஙன் - அக்குணங்கள், சுருதியுக்தியினால் - சுருதிப்பிரமா

ணங்களினாலே, தேர்ந்திடும் - ஆராய்ந்துணர்ந்த, அனுபவர்தமக்கு - சுவானுபவத்தையுடைய மெய்ஞ்ஞானிகட்கு, திருத்தமாய் - திருத்தமாக, விளங்கும் - பிரகாசிக்கும். எ-று

தாற்பரியம்

சூரியாதிகளுக்குப் பிரகாசாதிகள் சுபாவமாக விருப்பதுபோல ஆத்மாவுக்கு சச்சிதானந்தாதிகள் சுவரூபமாகின்றனவென் றுணர்த்தியது. (உ௪)

அவதாரிகை.

ஆனால் ஆத்மா நிர்விகாரியென்றால் அவருக்குநானறிகிறேனென்கிற பிரவிருத்திதானெங்ஙனங்கூடுமென்கிற சங்கைக்கு உத்தரம்.

கவிதை

சச்சிதான்மாவினம்சமுந்தோன்றிச் சார்புந்திவிருத்தியுங்கூடி ....✻
இச்சையாமவிவேகத்தினாலிரண்டு மிசைதருசிதாபாசவடிவாய் ....✻
நிச்சயவகம்பாவனையினான்கண்டே னெனன்முதலாகியவிருத்தி ...✻
துச்சமாங்கரணோபாதியேயல்லாற்சொரூபத்திற்கென்றுமஃதிலதே

(இ-ள்) சச்சிதான்மாவினம்சமும் - பிரத்யகாத்மாவினுடைய சத்தாகிய சித்தினம்சமும், தோன்றி - தோற்றமாய், சார் - சார்கின்ற, புந்தி - அந்தக்கரணத்தினுடைய, விருத்தியும் - வியாபாரமும், கூடி - சேர்ந்துக்கொண்டு, இச்சையாம் - மயங்குகின்ற, அவிவேகத்தினால் - ஆத்ம அநாத்மாக்களைப்பிரித்தறியாத அஞ்ஞானத்தினால், இரண்டும் - அவ்விரண்டும், இசைந்திடு - பொருத்தமான, சிதாபாசவடிவாய் - ஜீவசொரூபியாகி, நிச்சய - உறுதியான, அகம்பாவனையின் - அகம்பாவத்தினால், நான்கண்டேன் - நான்பார்த்தேன், என ன்முதலாகிய - என்றுசொல்லுவதுமுதலாகிய, விருத்தி - வியாபாரமானது, துச்சமாம் - பொய்யாகிய, கரணோபாதியேயல்லால் - அந்தக்கரணவுபாதியேயல்லாமல், சொரூபத்திற்கு - ஆத்மாவுக்கு, என்றும் - எக்காலத்தும், அஃது - அந்தவிருத்திகள், இலது - இல்லாததாம். எ-று.

தாற்பரியம்

இவ்விடத்து நிரம்சரான ஆத்மாவினிடத்தில் அம்சமெப்படி

கூடுமென்னில் ஆத்மாவானவர் பரமார்த்தமாக அம்சமில்லாதவராயி ருந்தபோதிலும் பிரதீதிதிருஷ்டியாய்ப்பார்க்கும்போது அநாதியா யும் அநிர்வசனியமாயுமிருக்கிற அவித்தியாவசத்தினாலே நான் ஜீவ னென்று ஆத்மாவைக்காட்டிலும் வேறுபோல ஒரு ஜீவப்பிரமையு ண்டாகிறபடியினால் அந்த ஜீவனை அம்சம்போல விவகாரகாலத்தி லொத்துக்கொண்டு அம்சமென்றுசொன்னார் (ஆகையால்) ஆத்மா வினுடைய பிர்திபிம்பாம்சபூதமாயிருக்கிற சிதாபாசசைதன்னியமு ம் அந்தக்கரணவிருத்தியுமிரண்டும் அஞ்ஞானத்தினாலேகூடி அகம் விருத்தியாகப்பரிணமித்துண்டான நானறிகிறேனென்கிற அகம்பா வவிருத்திஞானமானது சிதாபாசனோடுசேர்ந்த அந்தக்கரணவிருத் தியேயல்லாமல் கேவலம் சின்மயரான பிரத்யகாத்மாவினிடத்திலே ஒரு விவகாரமுமில்லையென்றுணர்த்தியது. (உரு)

அவதாரிகை.

முன்கவிதையிற்சொன்ன அர்த்தத்தையே இன்னும் தெளி வாகச்சொல்லுகின்றார்.

கவிதை.

ஆன்மசிற்சொரூபம்விகாரமேயிலதா மகமுறபுந்திக்குஞானப் ..*
பான்மையெக்காலுமிலேகரணத்திற் பிர்திபிம்பஜீவனுஞ்சர்வ.....*
மேன்மைஞாதாவாயானறிகின்றேன் விளக்குறப்பார்க்கின்றேனென்
தானுறமோகவிகாரமேயல்லாற் றனித்திடிற்சாக்ஷிமாத்திரமே.*[னல்

(இ-ள்) ஆன்மசிற்சொரூபம் - சைதன்னியாம்சமானப்ரத்திய காத்மா, விவகாரமேயிலதாம் - விகாரமெவ்வளவுமில்லாததாம், அக முறபுந்திக்கு - அகங்கரிக்கின்றபுத்திக்கு, ஞானப்பான்மை - ஞான சொரூபம், எக்காலுமிலே - எப்போதுமில்லை, கரணத்தில் - அந்தக்க ரணத்தில், பிரதிபிம்ப - பிர்திபிம்பித்த, ஜீவனும் - சிதாபாசன், சர்வமேன்மை - சமஸ்தமேன்மையையுமுடைய, ஞாதாவாய் - கா ண்பானாக, யானறிகின்றேன் - நானறிகிறேன், விளங்குற - பிரகாச மாக, பார்க்கின்றேன் - பார்க்கிறேன், என்னல் - என்றுசொல்லுத ல், தானுற - அந்த சிதாபாசனடைந்த, மோகவிகாரமேயல்லால் - மோகத்தாலுண்டான விகாரங்களேயல்லாமல், தனித்திடில் - தனித்த

விடத்தில், சாக்ஷிமாத்திரமே-சைதன்யாம்சமாகவேயிருக்கும். எ-று.

தாற்பரியம்.

ஆத்மாவுக்கு விகாரமில்லை புந்திக்கொருபோதுமறிவில்லை ஆனால் அகங்காரத்தோடுகூடிய சிதாபாசனென்னு மொருவனுண்டாய் காய்ந்த இரும்புக்கட்டிபோல் சொரூபசம்பந்தத்தினால் சித்துஞ்சடமுமொன்றுகூடி பேதந்தெரியாமல் அந்தக்கரணத்தினுடைய சகலசம்சார விவகாரத்தையும் தன்னதாகமேற்கொண்டு நானறிகிறேன் பார்க்கிறேனென்று மோகித்துப் பிராந்தனுயிருக்கிறனென்றுணர்த்தியது. (உசு)

அவதாரிகை.

நிருவிகாரியான ஆத்மாவுக்கு சம்சாரப்பிரவிர்த்தி கூடாதாகையால் பிர்திபிம்பமான சீவன் சிதாபாசனென்றொருவன் உண்டென்றது. அஃதும் விவகாரதிசையிலல்லாமல் பரமார்த்தத்திலில்லையென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் கூறுகின்றார்.

கவிதை.

வஞ்சப்பழுதைதனிற்பாம்பு வயங்குமாரோபம்போல............※
பஞ்சகோசவிலக்ஷணமாப் பகரான்மாதான்ஜீவனென............※
அஞ்சியலக்கணுறந்தெளிந்த வறிவாற்சிவனனல்லன்..............※
விஞ்சுபுராணன்மாவென்று விசாரித்துணர்ந்தாற்பயமறுமே......※

(இ-ள்) வஞ்சப்பழுதைதனில் - பொய்யாகியபழுதையில், பாம்பு - பாம்பென்னும்பிராந்தி, வயங்கும் - தோற்றும், ஆரோபம்போல - அத்தியாசம்போல, பஞ்சகோசவிலக்ஷணமாம் - பஞ்சகோசங்களுக்கும்வேறாக, (அவஸ்தாத்திரயசாக்ஷியாகவும் அசங்கசச்சிதானந்தசொரூபியாகவும்) பகர்-சொல்லப்படும், ஆன்மா-ஆத்மாவானவர், தான்சிவனென - தம்மை (அந்தக்கரணத்தில் பிரதிபிம்பித்து, அதனது கர்த்துருத்துவாதிதருமங்களைத் தன்னதாக மேற்கொண்ட) சிதாபாசனாக விசாரியாமலறிந்து, அஞ்சி - (ஜனனமரணாதிசம்சார) மகாபயத்தையடைந்து, அலக்கணுறும் - துன்பப்படுவர், தெளிந்த (சாஸ்திரசிரவணாதிகளாற்) றெளிந்த, அறிவால் - ஞானத்தால்

நான் (அசங்கசச்சிதானந்த சொரூபியாகிய) நான், சீவனல்லன் - (அந்தக்கரணத்தில் பிரதிபிம்பித்த) சிதாபாசனல்லன், விஞ்சும் (சாக்கிரமுதலான அந்தக்கரணாவஸ்தை மூன்றிற்கும் அவற்றினபிமானிகளான விசுவ தைஜஸ பிராஞ்ஞர்களுக்கும் அதிஷ்டானபூதமாகவும் சாக்ஷிமாத்திரமாகவும்) இருக்கிற, புரணான்மாவென்று - அந்தப் பரமாத்மாவாக இருக்கிறேனென்று, விசாரித்துணர்ந்தால் - ஆராய்ந்தறிந்தால், பயமறும் - (ஜனனமரண) பயப்ரதீதிநீங்குவர். எ-று.

தாற்பரியம்

அந்தகாரத்தில் பழுதையைக்கண்ட வொருபுருஷன் இதுபாம்பென்று ப்ரமித்து பயந்தோடித் தடுக்கிவிழுந்து காயம்பட்டு துன்பமடைந்து பின்பிது பழுதைதானென்று தீரவிசாரித்தறிந்து பாம்பென்னும் பொய்யறிவுபோய் பயத்தைவிட்டும் கொஞ்சபோது காயம்பட்ட துன்பத்தைமாத்திரமடைந்து அதுவும்போய் சுபாவமாக இருக்கிறதுபோல சச்சிதானந்தசொரூபியான ஆத்மாவும் தனதானந்தவிலாசத்தினால் தனது விவர்த்தமான அஞ்ஞானரூபியாய் அதனால் தன்னிடத்திலாரோபிக்கப்பட்ட அந்தக்கரணத்தில் தனது அம்சமாக பிரதிபிம்பித்து அந்தக்கரணதருமங்களாகிய சுகதுக்காதிகளைத் தான்மேற்கொண்டிருக்கிற சிதாபாசனென்னுஞ்சீவனாகத்தன்னையறிந்து அதனால் அபரிச்சின்னராய் அத்விதீயராய் இருந்ததாம் பரிச்சின்னராய் ஸத்விதீயரானதுபோலெண்ணி அதனால் சம்சாரபயங்களையடைந்து பின்பு இதுவரையிலிந்த விலாசம் போதுமென்றுநினைத்து ஒழிவுவந்தவுடனே இந்திரஜாலம்போலக் காட்டிய தனது மதவிலாச வியாபாரங்களையெல்லாம் தனக்குள்ளடக்கிக்கொண்டு சாஸ்திரசிரவணாதிகளாலே தீரவிசாரித்து பஞ்சகோசவிலக்ஷணனாய் அவஸ்தாத்ரயசாக்ஷியாய் அசங்கசச்சிதானந்த சொரூபியாயிருக்கிற பரமாத்மாவென்று தன்னையறிந்து சம்சாரபயமெல்லாவற்றையும்விட்டும் பிராரப்தகன்மவாசனையினாலே சம்சாரசுகதுக்காதிகளைத் தேகமிருக்கிறவரையில் அனுபவித்து தேகபதனமானவுடனே தனது அகண்டாகாரசச்சிதானந்த சொரூபியாகவேயிருப்பார். ஆகையால் ஆத்மாவுக்கிந்தசம்சாரப்பிரவிருத்தி பிரதீதிமாத்திரமாக வந்தபடியால் பரமார்த்தமாக பந்தமுமில்லை மோக்ஷமுமில்லை என்றுணர்த்தியது. (உஎ)

அவதாரிகை.

மேல் ஆத்மாவானவர் சமீபத்திருக்கும் புத்தியிந்திரியாதிகளா லே காணப்படட்டுமென்று அப்பியாசதிசையிலுண்டாகிற சங்கை க்கு அங்ஙனங்காணப்படமாட்டாரென்று திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகின்றார்.

கவிதை.

கடாதிபல்பொருளைத்தீபங் காண்டகவிளக்குமாபோற்............※
கெடாதுமுக்காலுமொன்றாய் கிளர்தருபிரத்யகான்மா............※
சடாதியாமிந்தியங்கள் சார்புந்திமுதலவெல்லாம்..................※
விடாதுறவிளக்கிநின்றார் விளங்கிலரவற்றாற்றாமே................※

(இ-ள்) கடாதிபல்பொருளை - கடபடமுதலான பலபொருள் களை, தீபம் - விளக்கானது, காண்டக - அறியும்படி, விளக்குமாபோல் - பிரகாசிக்கச்செய்வதுபோல, கெடாதுமுக்காலும் - காலத்திரயத்தும் நாசமில்லாமல், ஒன்றாய் - (தனக்குச்சகாயமின்றி) யொருவராக இருந்துக்கொண்டு, கிளர்தரு - பிரகாசிக்கின்ற, பிரத்யகான்மா - பிரத்யகாத்மாவானவர், சடாதியாம் - அறியாமைக்கிடமான, இந்தியங்கள் - இந்திரியங்கள், சார் - சார்கின்ற, புந்திமுதலவெல்லாம்-புந்திமுதலாகியவெல்லாவற்றையும், விடாது - விடாமல், உற-மிகவும், விளக்கினின்றார்-விளக்குவிக்கின்றார், தான் - தானென்னுஞ் (சொல்லுக்குப்பொருளாகிய கூடஸ்தாத்மாவானவர்) அவற்றால்-அந்த இந்திரியங்கள் புத்திமுதலியவற்றால், விளங்கிலர்-பிரகாசிக்கமாட்டார். எ-று.

தாற்பரியம்

எப்படி தீபமானதொன்றே கடபடாதிகளைப்பிரகாசிப்பித்துக் கொண்டு அவற்றினாலே தான்பிரகாசிக்கப்படாமலிருக்கிறதோ அப்படியே சேதனரான ஆத்மாவானவர் தாமொருவராயிருந்துகொண்டு அனேகங்களாகவும் சடங்களாகவுமிருக்கிறபுத்திமுதலான சகலஇந்திரியவிஷயங்களையும்பிரகாசிப்பிக்கிறார். அவற்றால் தாமொருபோதும் பிரகாசிப்பிக்கப்படமாட்டாரொன் றுணர்த்தியது.

அவதாரிகை.

ஆனால் ஆத்மாவானவர் இந்த அந்தக்கரணாதிகளினாலே அறிய

ப்படாவிடில் அவரை யறியும்விஷயத்தில் இந்தப்புத்திபாதி ஞானத்தைக்காட்டிலும் வேறொரு ஞானமுண்டாகவேண்டும் அதற்குக்காரணமான வேறே அந்தக்கரணாதிகளும்வேண்டும் அவையில்லாமையால் முமுட்சுக்களுக் காத்மஞானமெப்படி யுண்டாகுமென்கிற சங்கைக்கு உத்தரம்.

கவிதை

தீபத்தைவிளக்கவேறோர் தீபம்வேண்டாமைபோல.................*
தாபமில்ப்ரத்யகான்ம தற்ப்ரகாசந்தான்ஞான...................*
ரூபமாகையினாற்றானே யொளிர்தருமன்யபோத....... ....*
சோபிதம்வேண்டா முற்றுந்துலக்குறுசோதியாமே...............*

(இ-ள்) தீபத்தை - தீபத்தை, விளக்க - பிரகாசிப்பித்தற்கு, வேறோர் - மற்றோர், தீபம் - விளக்கு, வேண்டாமைபோல - வேண்டுவதில்லாததுபோல, தாபமில் - உபாதிரகிதரான, பிரத்யகான்மதற்பிரகாசந்தான் - பிரத்யகாத்மப்பிரகாசசொரூபமானது, ஞானரூபமாகையினால் - ஞானசொரூபமாகையால், தானேயொளிர்தரும்-சுவப்ரகாசராகவே விளங்கிக்கொண்டிருப்பார், அன்யபோதஞ்சோபிதம் - தன்னையறிய வேறொரு அந்தக்கரணஞானாபேட்சை, வேண்டா-வேண்டுவதில்லை, முற்றும் - சகல இந்திரியவிஷயங்களையும், துலக்குறு - விளக்குகின்ற, சோதியாமே - சோதிதானேயாகும். எ-று.

தாற்பரியம்

வீட்டில் ஏற்றிவைத்த விளக்கானது வீட்டிலுள்ளவஸ்துக்களையெல்லாம் பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டு தன்னையறிய வேறொரு தீபத்தைவேண்டாமல் விளக்கிக்கொண்டிருப்பதுபோல சரீரத்துக்குள்ளே இருதயாகாயத்தில் தானேவைக்கப்பட்டு அந்தக்கரணாதிகளைப் பிரகாசிப்பிக்கிற ஆத்மாவும் சடங்களான சகலேந்திரியவிஷயங்களையும் தானே பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டு தன்னையறிய வேறொரு அந்தக்கரணஞானாபேட்சையின்றி சுவப்பிரகாசராக விளங்கிக்கொண்டிருப்பாரென்றுணர்த்தியது. (உக)

அவதாரிகை

ஆத்மாவானவர் புத்திமுதலான இந்திரியங்களினாலே யறியப்

படார் தீபப்ரகாசத்தைப்போல சொரூபஞானத்தையறிய வேறொருசாதனம் வேண்டுவதில்லையெனில் - புழு - பூச்சி - பசு - மனிதன் முதலான சகலப்ராணிகளிடத்தும் சொரூபஞானமிருப்பதால் எல்லாப்பிராணிகளுக்கு மிவர்தானாத்மாவென்கிறஞானம் வரவேண்டும் மேலுந்தீபதிருஷ்டாந்தத்தினாலும் தீபத்தையறிய வேறொருதீபம் வேண்டாதேனும்கண்வேண்டியதால் அதுபோல் ஆத்மஞானத்திற்கும் ஒருபாயம்வேண்டுமென்கிற சங்கைக்கு அதத்வியாவிருத்திலக்ஷணத்தால் ஆத்மாவையறியவேண்டுமென்று உத்தரங்கூறுகின்றார்.

கவிதை.

நேதிநேதிவாக்கியத்தா லிகிலோபாதிதனைநீக்கி......................※
வேதநான்கின்மாவாக்ய மேன்மையாலேசிவபர......................※
பேதமின்றியேகமதாப் பிறங்குமைக்யமறிதக்க......................※
தாதலாலேமெய்யுணர்வோ ரபேதமாகச்சுகிக்கின்றார்...............※

(இ-ள்) நேதிநேதிவாக்கியத்தால்-இது ஆத்மாவல்ல இது ஆத்மாவல்ல என்றுசொல்லும்வேதவாக்கியத்தினாலே, நிகிலோபாதிதனை-(ஸ்தூலசூக்ஷமகாரணசரீரங்கள் மாயை அவித்தை முதலான) சகலவுபாதிகளையும், நீக்கி-(ஆத்மாவல்லவென்று) தள்ளிவிட்டு, வேதநான்கின்-நான்குவேதங்களுடைய, மாவாக்யமேன்மையாலே - மேன்மைபொருந்திய (தத்வமசிமுதலாகிய) மகாவாக்கியங்களினாலே, சிவபரபேதமின்றி-ஜீவாத்மபரமாத்மபேதமில்லாமல், ஏகமதா-அபேதமாக, பிறங்கும்-பிரகாசிக்கும், ஐக்யம்-ஐக்யமானது, அறிதக்க-(ஆத்மவிசாரஞ்செய்கின்றசிஞ்ஞாசுவினாலே)அறியத்தக்கது, ஆதலாலே அங்ஙனதியதிகளைந்துணர்ந்த, மெய்யுணர்வோர்-மெய்ஞ்ஞானிகள், அபேதமாக-பேதமில்லாமல், சுகிக்கின்றார்-மோக்ஷத்தைஅனுபவிக்கின்றார். எ-று. சிஞ்ஞாசு-அறியும்விருப்பினன்

தாற்பரியம்

ஆத்மாவையறிதற்கு சொரூபலக்ஷணமென்றும் தடஸ்தலக்ஷணமென்றும் அதத்வியாவிர்த்திலக்ஷமென்றும் மூன்றுலக்ஷணங்கள் சுருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன அவற்றுள் சொரூபலக்ஷணமாவது சத்தியம்-ஞானம்-ஆனந்தம்-பிரமம்-என்பது. தடஸ்தலக்ஷணமாவது மண்ணிற்கடம்போல சராசரப்ரபஞ்சமெல்லாம் எக்கே

யுண்டாய்நின்று லயிக்குமோ அது பிரமம் என்றும் சடங்களாகிய
வகங்காரமுதலியவெல்லாம் எதனுடைய சைதன்னியத்தாலே சேத
னங்கள்போலிருக்கிறதுகளோ அது பிரமம் என்றுஞ் சொல்லுவது
தான். அதத்வியாவிருத்திலக்ஷணமாவது ஆத்மபின்னங்களான ஜட
பதார்த்தங்களையெல்லாம் இதுவல்ல-இதுவல்ல என்று நிஷேதித்து
ஆத்மாவைச்சொல்லுமிடத்து அன்னியபுருஷர் யாரையும் தன்புரு
ஷன் இவனல்லன் இவனல்லன் என்று நிஷேதித்துத் தன்புருடனைக்
காட்டுமிடத்து மௌனமாகவிருந்து குறிப்பாகக்காட்டிய குலஸ்த்ரி
யைப்போல சுருதிமௌனமாயிருந்துகாட்டுவது இவ்விடத்து அந்த
அதத்வியாவிருத்திலக்ஷணத்தால் சரீரம் இந்திரியம் முதலான ஆரோ
பங்களுக்கு அதிஷ்டானமாகிய கூடஸ்தாத்மாவினிடத்தில் ஜீவனெ
ன்கிற விவகாரத்துக்கேதுக்களான வியஷ்டி தூல சூக்ஷம காரண சரீ
ரோபாதிகளையும்சர்வாதிஷ்டானமான பிரமத்தினிடத்தில் ஈசுவரனெ
ன்கிற விவகாரத்திற்கு ஏதுக்களான சமஷ்டி தூல சூக்ஷம காரண சரீ
ரோபாதிகளையும் சர்வக்ஞத்துவ கிஞ்சிக்ஞத்துவமுதலான குணபே
தங்களுக்குமுதற்காரணமான மாயை அவித்தை முதலான வுபாதிக
ளையும் ஆத்மா அல்லவென்று தள்ளிவிட்டு தத்வமசியாதி மகாவாக்கி
யங்களினாலே ஜீவேசுவராதிஷ்டான சைதன்னியங்களுக்கு அபேத
மறியவேண்டுமென்றார். அறியுமிடத்து அரசனுக்கும் சேவகனுக்கு
ம் மேருவுக்கும் அணுவுக்கும் சூரியனுக்கும் மின்மினிக்கும் போல
சர்வக்ஞத்துவ கிஞ்சிக்ஞத்துவாதிகுணபேதங்களினாலே வெகுபே
தமிருப்பதால் தத்வமசிவாக்கியத்தின் முக்கியார்த்தத்தினால் அபேத
ஞ்சொல்லக்கூடாது லக்ஷணையினாலே சொல்லவேண்டும் அதாவது
விட்டலட்சணை விடாதலட்சணை விட்டுவிடாதலட்சணை யென்றுமூன்
றுவிதம். கங்கையிலிடைச்சேரியிருக்கிறது என்னுமிடத்து கங்கைக்
குமுக்கியார்த்தமான வெள்ளத்தில் யிடைச்சேரியிருக்கமாட்டா தா
கையால்கங்கையென்னுஞ்சொல்லுக்கு விட்டலட்சணையினாலே முக்
கியார்த்தத்தைவிட்டுவிட்டு கங்கைக்கரையென்று கொள்ளவேண்டும்
இதுதான் விட்டலட்சணையென்பது. விடாதலட்சணையாவது சிவப்
போடுகிறது என்னுமிடத்து குணமாகிய சிவப்பானது குணியைவி
ட்டுத்தனித்துப்போகமாட்டாதாகையால் சிவப்புக்குதிரையோடுகிற
தென்று முக்கியார்த்தத்தை விடாமற்கொள்ளவேண்டும் இதுதான்

விடாதலட்சணை இவ்விரண்டுலட்சணையினாலும் தத்துவமசிவாக்கியத்துக்குப்பொருள்சொல்லக்கூடாது தத்பதார்த்தமான ஈசுவரனையும் துவம் பதார்த்தமானசீவனையும் முழுதும்விடவும் முழுதுஞ்சேர்க்கவுங்கூடவில்லையாகையால் தள்ளவேண்டிய அம்சத்தைத்தள்ளி சேர்க்கவேண்டிய அம்சத்தைச்சேர்க்கவேண்டும் அதுதான் விட்டுவிடாதலட்சணை. அஃதெப்படியென்னில் அந்ததேவதத்தனேயிவன் என்னுமிடத்து காலதேச அவஸ்தைகளுக்குப் பேதமிருப்பதால் அவற்றைத்தள்ளிசரீரபிண்டத்தையொன்றாக அறிவதுபோல தத்வமசிவாக்கியத்திலும் ஜீவேசுவரர்களுக்குகிஞ்சிஞ்ஞத்துவம்சர்வஞ்ஞத்துவம் அவித்தை மாயை முதலான வெகுபேதமுள்ள வுபாதிகளைத்தள்ளி ஜீவாதிஷ்டானமான கூடஸ்தசைதன்னியமும் ஈசுவராதிஷ்டானமானபிரமசைதன்னியமும் ஒன்றென்று விட்டுவிடாத லக்ஷணையினால் அறியவேண்டுமென் றுணர்த்தியது. (௫௰)

அவதாரிகை.

அதத்வியாவிருத்தியின்றி ஆத்மசொரூபஞானம் வாராதோவென்னில் பாம்பல்லவென்று தள்ளாவிடில் பழுதையென்னுஞ் சத்தியஞானமெப்படிவாராதோ அப்படியே அநாத்மாக்களைத் தள்ளாவிடில் ஆத்மஞானம்வாராதாகையால் அவற்றைத்தள்ளி ஆத்மாவையறியவேண்டுமென்கின்றார்.

கவிதை.

அவித்தைகற்பிக்குந்திரிசிய சரீரமாதியாம்பௌதிகமனைத்தும்...❊
நிவப்புறுபுனலிற்குமிழிபோற்றோன்றிநின்றழிகின்றதன்மையினால்
உவப்புறநானிங்கிவைக்கெலாமென்று முணர்வரும்விலக்ஷணனாகுந்
துவக்கறுநிமலமாகியபிரம சொரூபமென்றுணர்தரவேண்டும்....❊

(இ-ள்) அவித்தைகற்பிக்கும்-அவித்தையினாலேகற்பிக்கப்பட்டிருக்கிற, திரிசியம்-திரிசியமாய்(சடமாயிருக்கிற) சரீரமாதியாம்-சரீரமுதலான, பௌதிகமனைத்தும் - பௌதிகங்களெல்லாம், நிவப்புறு பூரணமான, புனலில் - ஜலத்தில், குமிழிபோல் - நீர்க்குமிழிபோல, தோன்றிநின்றழிகின்ற தன்மையினால் - உற்பத்தி திதிலயங்களைய

டையநீதன்மையினாலே, உவப்புறநான் - ஆனந்தாகாரமாகவிருக்கி றநான், இக்கிலைக்கெலாம் - இப்போதெடுத்துச்சொல்லிய பௌதி கங்களுக்கெல்லாம், உணர்வரும் - அறிதற்கரிய, விலட்சணமாகும்- வேற்றுமையுடையதாகிய, துவக்கறு-பந்தமற்ற, நிமலமாகிய-நிரும லமாகிய, பிரமசொரூபமென்று-பிரமசைதன்னியமென்று, உணர் தரவேண்டும் - அறியவேண்டும். எ-று.

தாற்பரியம்

அவித்தியாகற்பிதங்களாய் திரிசியங்களாய் நீர்க்குமிழிபோலழி கின்றவைகளானசரீராதிகளை அதத்வியாவிருத்திலட்சணையினால் நிஷே தித்து அவற்றிற்குவேறாய் நிர்மலமாய் சச்சிதானந்தகனமான பிரம மாகநானிருக்கிறேனென்று ஆத்மாவையறிய வேண்டுமென்றுணர்த் தியது. (௬௧)

அவதாரிகை.

சொல்லிப்போந்தபடி சுத்தமானபடிகமென்னுங் கவிதைமுத ல் அவித்தைகற்பிக்குமென்னுங்கவிதைவரையில் பதினேழுகவிதை களால் அத்வயானந்தசுவரூபியான ஆத்மாவை வாக்கியார்த்தஞான த்தால் அபரோக்ஷமாக அறிவிக்கும் சிரவணவிதியைச்சொல்லி அந் த அனுபவத்தையே எப்போதும் அநுபவிக்க தனக்குள்ளே மன னமுகத்தால் ஐக்யமுண்டாகும் விதியை மேல் ஐந்து கவிதைகளால் கூறுகின்றார்.

கவிதை

தேகத்துக்கன்யமாகத்திகழநானிருத்தலாலே ....❊
சோகமாம்பிறப்புமூப்புத்துவட்சியுமிறப்புமில்லேன் ....❊
ஆகமாரிந்தியங்களதியுமெற்கிலாமையாலே.........................❊
தாகமாஞ்சத்தமாதிவிடயசம்பந்தமின்றே.........................❊

(இ-ள்) தேகத்துக்கன்யமாக - தேகத்துக்குவேறாக, திகழநா ன்-விளக்கமாக நான், இருத்தலால் - இருக்குகையினாலே, சோகமா ம் - துன்பமாகிய, பிறப்பு - ஜனனமும், மூப்பு - வயோதிகமும், துவட்சி - தளர்ச்சியும், இறப்பு - மரணமும், இல்லேன் - இல்லாத வனாகும், ஆகமார்தேகத்திற்பொருந்திய, இந்தியங்கள் - இந்திரிய

ங்கள், அறியுமெற்று - அறிபொருளாமெனக்கு, இலாமையாலே- இல்லாமையினுல், தாகமாம் - இச்சிக்கின்ற, சத்தமாதி - சத்தமுதலான, விடயசம்பந்தம் - விடயங்களின் சம்பந்தமும், இன்று-எனக்கில்லையாம் (எ-று.)

தாற்பரியம்

நான் தேகான்னியனாக இருத்தலால் அதன்தருமமான பிறப்புயிறப்பு முதலானவை யெனக்கில்லை இந்திரியங்களில்லாதபடியால் இந்திரியவிஷயங்களோடு சம்பந்தமுமெனக்கில்லையென்றதாயிற்று. இவ்விடத்து பிறப்புமுதலானவற்றின் ஸ்வரூபமாவது-சுக்ல சுரோணித விகாரமாய் ஜராயுவென்னுங் கெர்ப்பகோசத்தில் கட்டுப்பட்டு மாதாவினுதரத்தில் குடியிருந்து பிரசவகாலத்தில் தாய்வயிற்றில் வெகுஇம்சையடைந்து யோநிதுவாரத்தினுலே வைணவவாயுவினுல் தள்ளப்பட்டு ஜீவகலாசம்பந்தத்தோடு ஸ்தூலசரீரம் அதோமுகமாகப்பூமியில் விழுவதேபிறப்பாகும். தலைமயிர் முகமயிர் முதலானவையெல்லாம் நரைத்து நரம்பு நாடிகளெல்லாந்தளர்ந்து பல்வீழ்ந்து கண்தெரியாமல் காதுகேளாமல் கோழையுமிருமலுங் கோபமுந்தாபமும் மேலிட்டு வேறுபட்டகுணத்தோடு ஸ்தூலசரீரமானது கோல்பிடித்து நடந்துவருவதே மூப்பாகும். வியாதியினுலும் விபசனத்தினுலும் சரீரம்வாடிப்போவதே இளைப்பாகும். இறக்குங்காலத்திற் பிராணவாயுவினுல் விடுபட்டு பிரேதமாய் தகனம் கனனம் ஜந்துபக்ஷணம் முதலியவற்றுல் சரீரமழிவதே யிறப்பாகும் (இங்கே தகனம் கொளுத்துதல் - கனனம் புதைத்தல் - ஜந்துபக்ஷணம் நாய்நரி முதலிய ஜெந்துக்கள்பக்ஷித்தல்) இந்ததுன்பமெல்லாம் சரீரத்திற்கேயல்லாமல் ஆத்மாவுக்கில்லையென்றுணர்த்தியது. (௩௨)

அவதாரிகை.

அந்தக்கரண வியாபாரசம்பந்தமும் ஆத்மாவுக்கில்லையென்று சொல்லுகின்றார்.

கவிதை.

மனமெனக்கிலாமையாலே வளர்தரும்ராகத்துவேஷங்.................*

கனபயந்துக்கமாதி கலக்கங்களானவுமில்லை...........................*

ஏகாதாரவச்சுதனாயிலங்குசர்வசமனாக ....※
வாகார்சுத்தநிற்சங்கவயங்குநிமலநிற்சலன ....※
ஊகாகாரவுணருருவாயுள்ளேன்முக்காலத்தினுமே.................※

(இ-ள்) ஆகாயம்போல் - ஆகாயமானதுபோல, சகலத்தகமும் புறமும் - சமஸ்தவஸ்துக்களுடைய உள்ளிலும் வெளியிலும், பூரணனாய் - நிறைந்தவனாகவும், ஏகாதாரவச்சுதனாய் - உலகத்துக்கு முக்கியாதாரமாகவும் அழிவற்றவனாகவும், இலங்கு - விளங்குகின்ற, சர்வசமனாக-எங்கும்சமானனாகவும், வாகார்-அழகுபொருந்திய, சுத்த-பரிசுத்தனாகவும், நிற்சங்க - சங்கமில்லாதவனாகவும், வயங்கும் - விளங்குகின்ற, நிமல - நிர்மலனாகவும், நிற்சலன - சலனமில்லாதவனாகவும், ஊகாகார - தியானத்துக்குத்தக்க ஆகாரத்தையுடையவனாகவும், உணருருவாய்-ஞானசுவரூபியாகவும், உள்ளேன் -இருக்கிறேன், முக்காலத்தினும்-காலத்ரயத்திலும்.(எ-று)

தாற்பரியம்

எப்படியாகாயமானது கடம்-மடம் முதலான அனேகவுபாதிகளில் நிறைந்து வியாபித்துக்கொண்டு அவையழியினும் தானழிதலின்றிசுத்தமாய்ப்பற்றின்றிநிர்மலமாயசைவற்றிருக்கிறதோ அப்படியேஅகமென்னுஞ்சொல்லுக்குப்பொருளான நானும் அகங்காரமுதலான பிரபஞ்சங்களினுள்ளும் புறம்பும் நிறைந்து வியாபித்துக்கொண்டுஅவையழியினு மழியாமல் எங்குஞ்சரியாய்ப்பரிசுத்தனாய்ப்பற்றின்றி நிர்மலனாயசைவற்றெப்போதும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறேனென்றுணர்த்தியது. (௩௫)

அவதாரிகை

முன்கவியிற்சொன்ன திடமான அபரோக்ஷானுபவத்தைத்தெளிவாகக்காண்பிக்கின்றார்.

கவிதை.

நித்தியசுத்தபோதநிகரிலத்வயமனந்தஞ்.............................※
சத்தியமகண்டானந்தத்தற்பரம்பொருள்யாதந்த .. ..※
உத்தமசொரூபம்யானேயுலகெனுங்காட்சியெல்லாம்.......... .....※
முத்தமாமென்னுட்டோன்று முகுரத்திற்சாயைபோல்..........※

ங்கள், அறியுமெற்த - அறிபொருளாமெனக்கு, இலாமையாலே - இல்லாமையினால், தாகமாம் - இச்சிக்கின்ற, சத்தமாதி - சத்தமுதலான, விடயசம்பந்தம் - விடயங்களின் சம்பந்தமும், இன்று - எனக்கில்லையாம் (எ - று.)

தாற்பரியம்

நான் தேகாள்ளியனுகை இருக்கலால், அதன் தருமமான பிறப்புயிறப்பு முதலானவை யெனக்கில்லை இந்திரியங்களில்லாதபடியால் இந்திரியவிஷயங்களோடு சம்பந்தமுமெனக்கில்லையென்றதாயிற்று. இவ்விடத்து பிறப்புமுதலானவற்றின் ஸ்வரூபமாவது - சுக்ல சுரோணித விகாரமாய் ஜராயுவென்னுங் கெர்ப்பகோசத்தில் கட்டுப்பட்டு மாதாவினுதரத்தில் குடியிருந்து பிரசவகாலத்தில் தாய்வயிற்றில் வெகுஇமிசையடைந்து யோநிதுவாரத்தினுலே வைணவவாயுவினுல் தள்ளப்பட்டு ஜீவகலாசம்பந்தத்தோடு ஸ்தூலசரீரம் அதோமுகமாகப்பூமியில் விழ்வதேபிறப்பாகும். தலைமயிர் முகமயிர் முதலானவையெல்லாம் நரைத்து நரம்பு நாடிகளெல்லாந்தளர்ந்து பல்வீழ்ந்து கண்தெரியாமல் காதுகேளாமல் கோழையுமிருமலும் கோபமுந்தாபமும் மேலிட்டு வேறுபட்டகுணத்தோடு ஸ்தூலசரீரமானது கோல்பிடித்து நடந்துவருவதே மூப்பாகும். வியாதியினுலும் வியசனத்தினுலும் சரீரம்வாடிப்போவதே இளைப்பாகும். இறக்குங்காலத்திற் பிராணவாயுவினுல் விடுபட்டு பிரேதமாய் தகனம் கனனம் ஜந்து பக்ஷணம் முதலியவற்றுல் சரீரமழிவதே யிறப்பாகும் (இங்கே தகனம் கொளுத்துதல் - கனனம் புதைத்தல் - ஜந்துபக்ஷணம் நாய்நரி முதலிய ஜெந்துக்கள்பக்ஷித்தல்) இந்த துன்பமெல்லாம் சரீரத்திற்கேயல்லாமல் ஆத்மாவுக்கில்லையென்றுணர்த்தியது. (௬௨)

அவதாரிகை.

அந்தக்கரண வியாபாரசம்பந்தமும் ஆத்மாவுக்கில்லையென்று சொல்லுகின்றார்.

கவிதை.

மனமெனக்கிலாமையாலே வளர்தரும்ராகத்துவேஷங்.............*

கனபயந்துக்கமாதி கலக்கங்களொன்றுமில்லை...........................*

ஏகாதாரவச்சுதனையிலங்குசர்வசமனாக ....*
வாகார்சுத்தநிற்சங்கவயங்குநிமலநிற்சலன ....*
ஊகாகாரவுணருருவாயுள்ளேன்மூக்காலத்தினுமே.. ....*

(இ-ள்) ஆகாயம்போல் - ஆகாயமானதுபோல, சகலத்தகமும் புறமும் - சமஸ்தவஸ்துக்களுடைய உள்ளிலும் வெளியிலும், பூரணனாய் - நிறைந்தவனாகவும், ஏகாதாரவச்சுதனாய் - உலகத்துக்கு முக்கியாதாரமாகவும் அழிவற்றவனாகவும், இலங்கு - விளங்குகின்ற, சர்வசமனாக-எங்குஞ்சமானனாகவும், வாகார்-அழகுபொருந்திய, சுத்த-பரிசுத்தனாகவும், நிற்சங்க - சங்கமில்லாதவனாகவும், வயங்கும் - விளங்குகின்ற, நிமல - நிர்மலனாகவும், நிற்சலன - சலனமில்லாதவனாகவும், ஊகாகார - தியானத்துக்குத்தக்க ஆகாரத்தையுடையவனாகவும், உணருருவாய்-ஞானசுவரூபியாகவும், உள்ளேன்-இருக்கிறேன், மூக்காலத்தினும்-காலத்ரயத்திலும். (எ-று)

தாற்பரியம்

எப்படியாகாயமானது கடம்-மடம் முதலான அநேகவுபாதிகளில் நிறைந்து வியாபித்துக்கொண்டு அவையழியினும் தானழிதலின்றிசுத்தமாய்ப்பற்றின்றிநிர்மலமாயவைசவற்றிருக்கிறதோ அப்படியேஅகமென்னுஞ்சொல்லுக்குப்பொருளானநானும்அகங்காரமுதலான பிரபஞ்சங்களினுள்ளும் புறம்பும் நிறைந்து வியாபித்துக்கொண்டுஅவையழியினுமழியாமல் எங்குஞ்சரியாய்ப்பரிசுத்தனாய்ப்பற்றின்றி நிர்மலனாயவைசவற்றெப்போதும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறேனென்றுணர்த்துயது. (௯௫)

அவதாரிகை

முன்கவியிற்சொன்ன திடமான அபரோக்ஷானுபவத்தைத்தெளிவாகக்காண்பிக்கின்றார்.

கவிதை.

நித்தியசுத்தபோதநிகிலத்வயமனந்தஞ் ....*
சத்தியமகண்டானந்ததற்பரம்பொருள்யாதந்த .. ..*
உத்தமசொரூபம்யானேயுலகெனுங்காட்சியெல்லாம்.......... .....*
முத்தமாமென்னுட்டோன்று முகுரத்திற்சாயையோல்............*

(இ-ள்) நித்தியசுத்தபோதம் - நித்தியமாகவும்-நிர்மலமாகவும்-போதவடிவாகவும், நிகரில் - ஒப்பற்ற, அத்வயம் - இரண்டாவதில்லாததாகவும், அனந்தம் - அனந்தமாகவும் (சுருதியிற்சொல்லப்பட்ட) சத்தியம்-சத்தியமாகவும், அகண்டானந்தம்-அபரிச்சின்னமான ஆனந்த சுவரூபமாகவும், தற்பரம் - தெய்வீகமாகவு மிருக்கின்ற, பொருள் - பொருளானது, யாது - எதுவோ, அந்த - அந்த, உத்தமசொரூபம் - உத்தமப்பொருள், யானே - நானேயாகும், உலகெனும் - உலகென்றுசொல்லுகின்ற, காசுமெல்லாம் - பிரபஞ்சமெல்லாம், முத்தமாம் - முக்ததசையை யடைந்த, என்னுள் - என்னிடத்தில், தோன்றும் - விளங்காநிற்கும், முகுரத்திற் - கண்ணாடியிற்றோன்றுகின்ற, சாயைபோல - பிரதி பிம்பம்போல. எ-று.

தாற்பரியம்

காலதிரயத்திலும் அழிவில்லாமலும் ஒன்றிலுமொட்டாமலும் பிர்போதவடிவாகவும் ஏகரசமாகவும் இரண்டற்றதாகவும் அகண்டமான ஆனந்தசொரூபமாகவும் சத்தியம் ஞானம் ஆனந்தம் பிரமம் என்று சுருதியிற்சொல்லப்பட்டதாகவும் இருக்கிற பிரமமேநானென்றறியவேண்டுமென்றுணர்த்தியது. (௫௬)

அவதாரிகை.

முன்சொன்னபடி எப்போதும் மனனஞ்செய்தால் அதுவே மேலான புருஷார்த்தத்தைக் கொடுக்குமென்கின்றார்.

கவிதை.

நிரந்தரம்பிரமமே யானென்றிடுமப்பியாசம்.......................*
புரிந்திடிலவித்தியாவி க்ஷேபங்களைப்போக்குமிங்ஙன்...............*
வருந்துமப்பிணியைநாளாதியிற்சேர்ந்துமாற்றுகின்ற................*
திருந்தியவௌடதம்போற் றிகழ்சாட்சாத்காரமுண்டாம்..........*

(இ-ள்) நிரந்தரம் - எப்போதும், பிரமமேயான் - நான் பிரமமாகவேயிருக்கிறேன், என்றிடும் - என்றுசொல்லுகிற, அப்பியாசம் - அப்பியாசமானது, புரிந்திடில் - செய்தால், அவித்தியாவிக்ஷேபங்களை - அவித்தியாவிக்ஷேபங்களாகிய (சம்சாரதுக்கங்களை) போக்

கும் - ஒழித்துவிடும், இங்ஙன் - இவ்வுலகத்தில், வருந்துறு - வருந்தத் தக்க, பிணியை - வியாதியை, நாளாதியில் - நாளுக்குநாள், சேர்ந்து - சேர்ந்து, மாற்றுகின்ற - அப்பிணியைநீக்குகின்ற, திருந்திய - திருத்தமான, ஔடதம்போல் - மருந்துபோல, திகழ் - விளங்குகின்ற, சாக்ஷாத்காரம் - பிரமஞானம், உண்டாம் - உண்டாகும். எ-று.

தாற்பரியம்

ஔடதமானது நெடுநாட்பழக்கத்தினாலே யெப்படி ரோகங்களைப்போக்கடிக்குமோ அப்படியே நானே பிரமமென்று நெடுநாளிடைவிடாமற்செய்யும் அப்பியாசமானது அந்தக்கரணகாரியங்களான சகலசம்சாரதுக்கங்களையும் போக்குமென்றுணர்த்தியது. (௫எ)

அவதாரிகை

பிரமானுசந்தானத்தில் சாதனமான நியமத்தைச்சொல்லுகின்றார்.

கவிதை.

ஏகாந்தத்தலத்திருந்தே யிதயத்தில்விராகங்கொண்டு..............*
தேகாதிவாசம்விட்டுச் செறிந்தவிந்தியங்கள்வென்று..............*
வாகார்புந்தியைப்புறத்தே மருவுறாதேகவான்ம....................*
ஆகாரத்திருத்தியன்னிய மாகாதுதியானஞ்செய்க..................*

(இ-ள்) ஏகாந்தத்தலத்து - எகாந்தஸ்தானத்தில், இருந்து - வசித்து, இதயத்தில் - மனத்தில், விராகங்கொண்டு - ஆசையில்லாமையைக்கொண்டு, தேகாதிவாசம்விட்டு - தேகமுதலிய (பிரபஞ்ச) வாசனையைவிட்டு, செறிந்தவிந்தியங்கள் - இந்திரியக்கூட்டங்களை, வென்று - ஜெயித்து, வாகார் - ஊகிக்குந்தன்மையையுடைய, புந்தியை - புத்தியை, புறத்தே - விஷயங்களில், மருவுறாது - செல்லவொட்டாது, ஏக - முக்கியமான, ஆன்மவாகாரத்து - ஆத்மசொரூபத்தில், இருத்தி - நிறுத்தி, அன்னியமாகாது - அன்னியபாவனையின்றி, தியானஞ்செய்க - தியானஞ்செய்யவேண்டும். எ-று.

தாற்பரியம்

மோக்ஷத்தில் தீவரமானவிருப்புள்ளவன் ஜனபாதையில்லாதவிடத்தில் மிருதுவான கம்பளாதியாசனத்தி லுட்கார்ந்துக்கொண்டு

இகபரசுகேச்சைகளைவிட்டு இந்திரியங்களையடக்கிக்கொண்டு வேறு அநாத்ம விஷயங்களிலே புத்தியைவைக்காமல் நித்ய சுத்த புத்த பரிபூரணாநந்த சுவரூபியான ஆத்மா நானேயென்று வேறறப்பாவனை செய்யக்கடவனென்றுணர்த்தியது. (௩௮)

அவதாரிகை.

திரிசியமான பிரபஞ்சத்துக்குக் காரணமாகிய சாக்ஷத்தில் ஏகமாகத்தியானிக்கும்பாவனை யெப்படிகூடுமென்னில் உத்தரங்கூறுகின்றார்.

கவிதை.

ஆன்மமெய்ப்பொருளினானா வகிலமாங்காட்சிதன்னை......*
மேன்மைசால்புந்தியுள்ளோன் விவேகத்தாலயிக்கஞ்செய்து......*
தானெனுமேகான்மாவை தனித்தொளிர்நிமலமான..............*
வானெனப்பாவித்தென்று மருவுகபரமாநந்தம்..........*

(இ-ள்) ஆன்மமெய்ப்பொருளில் - சத்தியவஸ்துவாகிய ஆன்மாவினிடத்தில், நாநா - நாநாரூபமான, அகிலமாம் - பிரபஞ்சமாகிய, காட்சிதன்னை - திரிசியங்களை, மேன்மைசால் - மேலான, புந்தியுள்ளோன் - புத்திமான், விவேகத்தால் - விவேகத்தினால், அயிக்கஞ்செய்து - லயஞ்செய்து, தானெனும் - தன்னைக்காட்டிலும்வேறல்லாத, ஏகான்மாவை - அத்துவிதியரானபரமாத்மாவை, தனித்து - நாசமின்றி, ஒளிர் - பிரகாசிக்கின்ற, நிமலமான - நிர்மலமான, வானென - ஆகாயம்போல, பாவித்து - தியானித்து, என்றும் - எப்போதும், மருவுக - அடையக்கடவன், பரமாநந்தம் - மேலான பிரமானந்தத்தை. எ-று.

தாற்பரியம்.

பிரமசொரூபஞானத்தில் புத்தியுள்ள அப்பியாசியானவன் ஆத்மாவினிடத்தில் கற்பிதமான சகலபிரபஞ்சத்தையும் அதிஷ்டானமான அதனிடத்திலேயே நல்லயுத்தியினாலே லயிக்கச்செய்து ஏகமான ஆத்மசொரூபத்தை பூரணசந்தமோதயத்தினால் நிர்மலமாக விளங்கும் ஆகாயத்தைப்போல எப்போதும்பாவனைசெய்யவேண்டுமென்றுணர்த்தியது. (௩௯)

அவதாரிகை.

பரமார்த்தஞானி நாமரூபங்களொன்றையுங் கிரஹியாமல் எப்போதும் பரிபூர்ணசிதானந்த பிரமசைதன்யமாகவே யிருப்பானென்கின்றார்.

கவிதை

நாமரூபங்களாதிசகலமு நன்காராய்ந்து.....................................✲
தாமலவென்றுநீக்கித் தகுபரமார்த்தவித்திங்..............................✲
கோமெனும்புரணசச்சிதானந்த வொருமையாகிச்.............................✲
சோமனேர்மதியிற்சீதந் தோன்றிடவிளங்குமன்றே.............................✲

(இ-ள்) நாமரூபங்களாதி - பெயர் உருவம்முதலான, சகலமும் - சகலபிரபஞ்சத்தையும், நன்காராய்ந்து - தீர்க்கவிசாரணை செய்து, தாமலவென்று - (ஆத்மாம்சமான) தாமல்லவென்று, நீக்கி - தள்ளி, தகு - தக்க, பரமார்த்தவித்து - பரமார்த்தமான பிரமசொரூபஞ்ஞானி, இங்கு - இங்கே, ஓமெனும் - பிரணவாகாரமாகிய, புரணசச்சிதானந்தவொருமையாகி - எங்குநிறைந்த சச்சிதானந்தஸ்வரூபத்தொன்றி, சோமனேர்மதியில் - பூர்ணசந்திரனுக்கொத்தபுத்தியில், சீதம் - உபசாந்தம், தோன்றிட - தோன்றும்படி, விளங்கும் - பிரகாசிப்பன்.

தாற்பரியம்.

பாரமார்த்திகஞானமுள்ளவன் மாயாகற்பிதங்களான நாமரூபாதி பிரபஞ்சபேதங்களையெல்லாம்விட்டு எங்குமேகரூபமாய் நிறைந்த சிதானந்தமாய் விளங்குகின்ற பிரமசொரூபமாகவே யிருக்கிறானென்றுணர்த்தியது. (சய)

அவதாரிகை.

ஞாதுரு ஞானம் ஞேயம் என்னும் திரிபுடி ஞானமுண்டாயிருக்க ஐக்கியபாவனையெப்படி கூடுமென்னிலுத்தரம்.

கவிதை.

ஞாதுருஞானஞேய நவின்றிடுபேதமூன்றும்.....................✲
போதரூபரான்மாதன்னிற் பொருந்துறுதென்றின்ற..........✲

பேதமாமவித்தைமாயை பிரிந்தவோர் சித்தானந்த..............*
வோதுமேகாகாரத்தாலொளிர்தருஞ்சுயமாத்தானே ....*

(இ-ள்) ஞாதருஞானஞேயம்-அறிபவன்-அறிவு-அறியப்படு பொருள், நவின்றிடு - எனறுசொல்லுகின்ற, பேதமூன்றும் - மூன்றுபேதமும், போதரு - ஆத்மஞானிகட்குக்கைவந்த, பரான்மாதன்னில்-பரமாத்மாவினிடத்தில், பொருந்துறுதென்றும் - எப்போதும் அணுகாது, நின்ற பேதமாம் - பேதமாகநின்ற, அவித்தைமாயை- அவித்தியா மாயாகாரியங்களை, பிரிந்த - நீங்கிய, ஓர் - ஒப்பற்ற, சித்தானந்த - ஞானானந்தமான, ஓதும் - விசேஷமாகச்சொல்லப்பட்ட, ஏக - ஏகரூபமாகவுமிருக்கிற, ஆகாரத்தால் - சொரூபமாகையால், தான் - (அந்த பரமாத்மசைதன்னியமான) தான், சுயமா - அன்யாபேக்ஷயின்றி, ஒளிர்தரும் - பிரகாசிக்கின்றார். (எ-று.)

தாற்பரியம்.

ஞாதரு முதலான பேதங்களெல்லாம் மாயை அவித்தை யிவற்றில் கற்பிக்கப்பட்ட ஜீவேசுவரர்களுக்கே யல்லாமல் இவற்றிற்கு வேறாய் சிதானந்த சொரூபியாய் தானேவிளங்குகின்ற ஆத்மாவினிடத்தில் ஒன்றுமில்லையென் றுணர்த்தியது. (௪௧)

அவதாரிகை.

ஏகாந்தத்தலமென்னுங் கவிதைமுதல் நாலுகவிதைகளால் மனனியமங்களை நிதித்தியாசனமுகத்தாற்சொல்லி சுத்த சைதன்னிய வஸ்து தியானத்துக்குப் பிரத்தியக்ஷ பலத்தைச்சொல்லுகின்றார்.

கவிதை.

ஆன்மபோதவரணியிலே யமைந்தமதிமேலரணிதனை..............*
மேன்மையாச்சந்ததம்வைத்து மேவுதியானமதனத்தாற்.........*
றோன்றுகின்றவபரோக்ஷச்சுவாலை சர்வாஞ்ஞானமெனு..........*
மேன்றமயல்செயிந்தனத்தை யெளிதிற்றகித்துவிடுமன்றே......*

(இ-ள்) ஆன்மபோதவரணியில் - ஆத்மஞானமென்னுமரணிக்கட்டையில், அமைந்த - பொருந்திய, மதி - மனனமாகிற, மேலரணிதனை - மேலரணியை, மேன்மையா - பெருமையாக, சந்ததம்-

இடைவிடாமல், வைத்து - வைத்து, மேவு - செய்யப்போந்த, தியாணமதனத்தால் - தியானமாகிறகடையுந்தொழிலால், தோன்றுகின்ற - உண்டாகின்ற, அபரோக்ஷச்சுவாலை - பிரமதைதன்னிடதெரிசனமாகிற அக்கினிசுவாலையானது, சர்வாஞ்ஞானமெனும் - சமஸ்த அஞ்ஞானங்களாகிற, மயல்செய் - மயக்கத்தையுண்டுபண்ணும், இந்தனத்தை - விறகை, எளிதிற் - சுலபமாக, தகித்துவிடும் - கொளுத்திப்போடும், (எ-று.)

தாற்பரியம்

அந்தக்கரணத்தை யரணிக்கட்டையாக்கி மனனத்தை மேலரணியாகவைத்து சொரூபத்தியானத்தையே மதனக்கிரியையாகச் செய்தால் அகண்டாகாரவிருத்திஞானமென்னும் அக்கினிச்சுவாலையுண்டாய் ஆவரணவிக்ஷேபம் முதலான பரிவாரங்களோடுகூடி ஆத்மசொரூபத்தைமறைக்கின்ற மூலாஞ்ஞானமாகிறவிறகை தகித்துவிடும் இதுவே சுவரூபத்தியானத்தின் பயனாகுமென்றுணர்த்தியது

அவதாரிகை.

ஜீவ-பர-ஐக்கியஞானத்தினாலே அவித்தியாகற்பிதமான இருள் நீங்கினவுடன் பரமாத்மசுவரூபம் தானேவிளங்குமென்கின்றார்.

கவிதை.

அருணோதயத்தாலிருணீங்க வாதித்தன்றான்றோன்றுதல்போற் . *
றெருளுமவிவேகத்தபரோக்ஷஞ் சித்தியானாற்சேடமற..........*
மருளுமனாதியவித்தையெனும் வளர்மாமோகத்தமசகல..........*
அருணமெய்யான்மாசுவயந்தோன்று மறிஞனுளத்திலகலாமே...*

(இ-ள்) அருணோதயத்தில்-அருணதேவனுதயத்தினால், இருள்-இருட்டானது, நீங்க-நீங்கவே, ஆதித்தன்றான்-பின்புசூரியன், தோன்றுதல்போல-உதித்தல்போல, தெருளும்-தெளியத்தக்க, விவேகத்து-வஸ்துவிவேகத்தினாலே, அபரோக்ஷம்-அகண்டாகாரவிருத்திஞானமானது, சித்தியானால்-சித்திக்குமானால், சேடமற-முழுதும், மருளும் - மயங்குதற்கிடமான, அனாதி-அனாதியாயுள்ள, அவித்தையெனும் - அஞ்ஞானமாகிற, வளர்-விருத்தியடைகின்ற, மாமோக-மிக்க

மோகமாகிற, தமசு - இருட்டானது, அகல - நீங்கவே, அருள்-அருள்வடிவமான, மெய்யான்மா - நித்தியமான வாத்மா, சுயந்தோன்றும் - தானேவிளங்கும், அறிஞனுளத்தில் - ஞானியினுள்ளத்தில், அகலாமே - நீங்காமல். (எ-று.)

தாற்பரியம்.

அருணோதயத்தினால் அந்தகாரம்நீங்கினவுடனே எல்லாருடையகண்களுக்கும் விஷயமாக சூரியன்றோற்றுவதுபோல பிரமாபரோக்ஷஞானத்தினால் அனாதியவித்தியாமயமான பேரிருள்முழுதும் நீங்கினவுடனே ஆத்மாவானவர் சுத்தவிருத்திக்கு விஷயமாகத்தானே தோற்றுவரென்றுணர்த்தியது. (சஈ)

அவதாரிகை.

அபரோக்ஷஞானசொரூபியான ஆத்மா எப்போதும் கிடைத்திருக்க இப்போதுகிடைத்தாரென்பது எதனாலென்னில் உத்தரம்.

கவிதை.

சந்ததம்பிரத்யகான்மா தனைப்பிரியாதுநிற்க.......................*
பந்தமாமவித்தையாலே பலித்திடாதென்னவேறுஞ்..............*
சிந்தனையுண்டாம்மோகந் தீர்ந்திடக்கிடைத்தல்போலுங்...........*
கந்தரவணியைத்தேடிக் கழுத்துறல்கண்டதொப்ப...............*

(இ-ள்) சந்ததம் - எப்போதும், பிரத்யகான்மா - பிரத்யகாத்மாவானவர், தனை - தன்னை, பிரியாதுநிற்க - பிரியாதவராயிருக்க, பந்தமாம்-பாசஸ்வரூபமான, அவித்தையாலே-அஞ்ஞானத்தாலே, பலித்திடாதென்ன - அடையாததுபோல், வேறுசிந்தனையுண்டாம்-வேற்றுமையானநினைவுண்டாகும், மோகம்-அந்தவஞ்ஞானமானது தீர்ந்திட - ஒழிந்தால், கிடைத்தல்போலும் - அப்போது அடைந்ததுபோலாகும், கந்தரவணியை - தன்கழுத்திற்றரித்திருந்த ஆபரணத்தை, தேடி - புறத்தெங்குந்தேடி, கழுத்துறல் - கழுத்திலிருந்ததை, கண்டதொப்ப - பின்பு ஞாபகம்வந்து தெளிந்துகொண்டதுபோல. (எ-று.)

தாற்பரியம்.

ஒரு யுவதிஸ்த்ரீயானவள் தனதாபரணங்களெல்லாவற்றையுங்கழற்றிவைத்து ஸ்நானஞ்செய்து பின்பு ஒருகண்டாபரணமாகிய முத்துமாலையைமாத்திரம் கழுத்தில் தரித்துக்கொண்டிருக்கையில் தன் புருஷனுடைய சங்கேதசமாசாரங்களைத் தோழிசொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்து முத்துமாலையைமறந்து தேடும்போது கழுத்திலிருக்கிறதேயென்று தோழிசொன்னமாத்திரத்தில் அவளதைக்கண்டதுபோல எப்போதுமே சமீபித்திருக்கு மாத்மாவை அஞ்ஞானத்தினாலே அடையாததுபோலவும் அஞ்ஞானநீங்கினவுடனேஅடைந்ததுபோலவும் காண்கிறான் எண்ணியறியப்பட்ட ஒன்பதுபேருக்கு வேறான தன்னை பத்தாமவனென்றறியாமல் துக்கப்படுகின்ற தசமபுருடன்போலதொண்ணூற்றாறுதத்துவங்களோடுங்கூடாமலிருக்கிற தன்னைத் தொண்ணூற்றேழாமவனென்றறியாமல் அவித்தையினாலே பிரமித்து துக்கப்படுகின்றவன் அஞ்ஞானம்போனவுடனே அப்போது தான் கிடைத்ததுபோல்க் காண்கிறானென்றுணர்த்தியது. (சச)

அவதாரிகை.

உலகத்தில் சுவபாவகுணத்துக்குமாற்றமில்லையாதலால் ஜீவாத்மாவுக்கு பரமாத்மாவோடு ஐக்கியங்கூடாதென்னில் உத்தரம்.

கவிதை.

தாணுவிற்புருடன்போலச் சார்ந்திடுமஞ்ஞானத்தான்..............❋
மாணுயர்பிரமந்தன்னில் வயங்குறுசீவத்தன்மை...............❋
காணுமெய்ஞ்ஞானத்தாலே கற்பிதமாகநீங்குஞ்...............❋
சேணுறுமிரவிதோன்றச் செறியிருளிரிதல்போல...............❋

(இ-ள்) தாணுவில் - கட்டையில், புருடன்போல - புருடத்தன்மையாரோபிக்கப்பட்டதுபோல, சார்ந்திடும்-சார்கின்ற, அஞ்ஞானத்தால் - அஞ்ஞானத்தினாலே, மாணுயர்பிரமந்தன்னில் - மாட்சிமையோடுயர்ந்த - பரப்பிரமத்தினிடத்தில், வயங்குறும் - தோற்றும், சீவத்தன்மை - சீவதன்மம், காணும் - கைவந்த, மெய்ஞ்ஞானத்தாலே - சத்தியஞானத்தால், கற்பிதமாக - பொய்யாக, நீங்கும் - ஒழி

யம், சேணுறும்-ஆகாயமார்க்கத்திற்செல்லும், இரவிதோன்ற-சூரியனுதித்தமாத்திரத்தில், செறி - மிகுந்த, இருளிரிதல்போல-இருள் நீங்கினதுபோல. (எ-று.)

தாற்பரியம்.

இருட்டினாலே கட்டையைக்கள்ளனென்று சந்தேகித்து பயப்படுவதுபோல அஞ்ஞானத்தினாலேபிரமத்தைஜீவனென்றெண்ணித் துன்பமடைகிறான் அஞ்ஞானநீங்கி ஜீவனுடைய நிஜஸ்வரூபந்தெரிந்தவுடனே கற்பிதமான ஜீவத்தன்மையானது முழுதும் நீங்கிப் போகின்றதென் றுணர்த்தியது. (சரு)

அவதாரிகை.

ஆனால் யான் எனதென்று தோற்றப்பட்ட சாக்கிரத்திலேதானே யான் எனதென்னு மஞ்ஞானம்போமோ வென்னில் உத்தரம்.

கவிதை.

தத்துவவைக்யசொரூபானுபவத்தாற் சார்ந்திடுஞ்சத்தியஞானம். ※
மித்தையஞ்ஞானத்தியானெனதென்னும் விகற்பபாவனைகளைநீக்கு
சித்தமார்மோகத்திசைமயக்கந்தான் றினகரனுதித்திடத்தீரும் ※ [௩]
அத்திறன் ஞானிக்குலகெலாந்தானாயமர்தருசித்தியுண்டாமே...... ※

(இ-ள்) தத்துவவைக்ய சொரூபானுபவத்தால் - உண்மையாகிய ஜீவ பர ஐக்ய சொரூபானுபவத்தினாலே, சார்ந்திடும் - உண்டான, சத்தியஞானம் - மெஞ்ஞானம், மித்தை - பொய்யாகிய, அஞ்ஞானத்து - அஞ்ஞானத்தினாலே, யானெனதென்னும் யான்-எனதென்றுசொல்லும், விகற்பபாவனைகளை - வேற்றுமைகளை, நீக்கும்-போக்கும், சித்தமார் - சித்தத்திற்பொருந்திய, மோகம் - மயங்குதற்கிடமான, திசைமயக்கந்தான் - திக்பிரமமானது, தினகரனுதித்திட-சூரிய உதயமானவுடனே, தீரும் - நீங்கிவிடும், அத்திறன்-அதுபோல, ஞானிக்கு - ஞானவானுக்கு, உலகெலாம்-பிரபஞ்சமுற்றும், தானாயமர்தரு - தானாக இருக்கும், சித்தி - சித்தி, உண்டாம் - உண்டாகும். (எ-று.)

தாற்பரியம்

இரவில் காட்டில் கிழக்கு மேற்கு தெரியாமல் வழிதப்பித்திரி

கின்றவனது திச்ப்ரமையை உதயமாசாநின்ற சூரியனது பிரகாசமானது போக்குவதுபோல யானெனதென்கின்ற அகங்கார மமகாரங்களாகிய அஞ்ஞானத்தையெல்லாம் தத்துவஸ்வரூபானுபவத்தினுலுண்டான ஞானமானது உடனேபோக்குமென்றுணர்த்தியது. (சகு)

அவதாரிகை.

இப்படி ஸ்வரூபானுபவம்பண்ணும் மகாபுருடன் ஞானதிருஷ்டியினுலே சகலமான திரிசியங்களையும் ஸ்வாத்மாவிலேயே வேறறக்காண்பனென்கின்ருர்.

கவிதை.

தேர்ந்தவிஞ்ஞானயோகி சிறந்திடுஞானநோக்காற்...... ....※
சேர்ந்திடுமகிலமுற்றுந் திகழ்தருமான்மசத்தில்.....................※
சார்ந்தகற்பிதமென்ருேர்ந்துசர்வமுமேகாகார.......................※
மார்ந்தவப்பரமான்மாவென் றகமுறவினிதினேக்கும்... ....※

(இ-ள்) தேர்ந்த - தெளிவடைந்த, விஞ்ஞானயோகி - ஞானயோகியானவன், சிறந்திடு - சிறந்த, ஞானநோக்கால்-விவேகமாகிற கண்ணினுலே, சேர்ந்திடும் - நிறைந்த, அகிலமுற்றும்-பிரபஞ்சமெல்லாம், திகழ்தரும்-விளங்கும், ஆன்மசத்தில்-கூடஸ்தாத்மாவில், சார்ந்த-தோற்றிய, கற்பிதமென்று-கற்பனைகளென்று, ஓர்ந்து-தெளிந்து சர்வமும் - யாவும், ஏகாகாரமார்ந்த-ஏகஸ்வரூபமாக இருக்கிற, அப்பரமான்மாவென்று - அந்தபரமாத்மாவே யென்று, அகமுற - உள்ளத்திற்பொருந்த, இனிதின் - இனிதாக, நோக்கும் - பார்ப்பன். (எ-று.)

தாற்பரியம்.

நன்ருக சாஸ்திரவிசாரணை செய்த யோகியானவன் விவேகத்தினுல் சகலமும் ஆத்மாவிலிருப்பதாகவும் சகலத்தையும் ஒரோ ஆத்மசொரூபமாகவும் அறிகிருனென்றுணர்த்தியது. (சஎ)

அவதாரிகை.

நானுவிதமாகத் தோற்றும் இந்தத்திரிசியங்களையெல்லாம் ஆத்மாவில்லெப்படி பேதமறக்காணலாமென்னில் உத்தரம்.

கவிதை.

இந்தச்சருவசெகத்தெல்லா மேகான்மாவின்வடிவாகும் ....*
வந்தக்குடமுன்னாயவெலா மண்ணையன்றிவேறுண்டோ ....*
தொந்தப்பொருள்யாவும்மான்ம சொரூபமல்லால்வேறில்லைச் ...*
சிந்தைக்கினிதாமின்னோக்கந் திகழச்சுகிக்குமெஞ்ஞானி ....*

(இ-ள்) இந்தச்சருவசெகத்தெல்லாம் - திரிசியமாகிய இந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாம், ஏகான்மாவின்வடிவாகும்-ஒன்றானபிரம்மசொரூபமாகும், வந்தக்குடமுன்னாயவெலாம் - செய்யப்பட்டுண்டான கடமுதலியபாண்டங்களெல்லாம், மண்ணையன்றிவேறுண்டோ-மண்ணைத்தவிரவேறுமோ, (அதுபோல) தொந்தப்பொருள்யாவும்-வியோமாதி தொடர்பான சகலவஸ்துக்களும், ஆன்மசொரூபமல்லால் வேறில்லை - பிரம்மசொரூபமல்லாமல் வேறில்லை, சிந்தைக்கினிதாமின்னோக்கம் - மனோரம்மியமான இந்தஞானப்பார்வை, திகழச்சுகிக்கு மெஞ்ஞானி - மெஞ்ஞானிக்குவிளங்குதலால் ஆனந்தமடைகின்றான். (எ-று.)

தாற்பரியம்.

மண்ணிலிருந் துண்டான கடகலசாதி மண்ணைத்தவிரவேறின்மைபோல ஆத்மாவினின் றுண்டாய் ஆத்மசத்தையால் சத்தாய்விளங்குகின்ற பிரபஞ்சமெல்லாம் ஆத்மாவைவிட வேறல்லவென்று விவேகிஞானக்கண்ணால் ஏகாத்மசொரூபமாய்க்கண்டு மகிழ்வனென் றுணர்த்தியது. (சஅ)

அவதாரிகை.

இங்ஙனம் ஆசங்கையின்றி யிருக்குஞ் சுத்தாவத்தையே சீவன் முத்தியென் றுணர்த்துகின்றார்.

கவிதை.

பூருவவுபாதிபுகலுமுக்குணங்கள் புரையறவிடுவனல்விவேகி .....*
சார்தருஜீவன்முத்தியிங்கதுவே சால்புறமச்சீவன்முத்தன் ....*
சீருறசச்சிதானந்தவடிவாய்த் திகழ்தலாற்பிரமரகீடம் ....*
ஒருருவாம்போற்பாவனையாலே யொப்பிலப்பாம்பொருளாமே ...*

(இ-ள்) பூருவவுபாதி - முன்சொன்ன, (ஸ்தூல ஸூக்ஷம காரண) சரீரோபாதிகளேயும், புகலுமுக்குணங்கள் - மூன்ருகச்சொல்லும் சத்த்வாதிகுணங்களையும், புரையற - களங்கமற, விடுவன் - விட்டுவிடுவான், நல்விவேகி - நல்லவிவேகத்தையுடையஞானி, சார்தருஜீவன்முத்தியிங்கதுவே - அதுதான் இவ்வுலகத்தில் கைவந்தஜீவன்முத்தி, சால்புறு-மேன்மைபொருந்திய, அச்சீவன்முத்தன்-அந்தஜீவன்முத்தியையுடையவன், சீருற-சிறப்புப்பொருந்திய, சச்சிதானந்தவடிவாய் - சச்சிதானந்தஸ்வரூபமாக, திகழ்தலால் - விளங்குகிறபடியால் பிரமரகீடம் ஒருருவாம்போல் - (வண்டெடுத்தபுழுவும் - ஒரேவண்டுருவமாகிற) பிரமரகீடநியாயமாக, பாவனையாலே - ஸ்வரூபாவனையால், ஒப்பில் - உவமையற்ற, அப்பரம்பொருளாமே - அந்தபிரமசொரூபத்தையடைவான். (எ-று)

தாற்பரியம்.

ஸ்தூலாதி சரீரோபாதிகளேயும் சத்துவாதிகுணங்களேயும் விடுவதே ஜீவன்முத்தியாகும் அப்படிஜீவன் முத்தனானவனே பிரமரத்தைச் சிந்தித்தபுழுவானது அந்தபிரமரவடிவானதுபோல சச்சிதானந்த ஸ்வரூபானுபவத்தினாலே சச்சிதானந்தப் பிரமமாவன் என்றறிய உணர்த்தியது. (சக)

அவதாரிகை.

மோகத்தைக்கடந்துநீங்கிய பரமயோகி நித்தியசுகியாக விளங்குகின்றானென் றுணர்த்துகின்றார்.

கவிதை.

மோகவாரிதியைஞானமாம்புணையான் முற்றுறக்கடந்துநின்றிகலும்
வேகமாம்ராகத்வேஷராக்கதரை விவேகமாம்வாளினாற்றடிந்து......*
சோகமில்சாந்திசமந்தமமுதலாஞ் சுத்தநற்குணமுளயோகி ....*
யேகமாமான்மாராமனாய்த்தோன்ற விளங்குறுமிராஜயோகத்தில். .*

(இ-ள்) மோகவாரிதியை - அஞ்ஞானமாகிற சமுத்திரத்தை, ஞானமாம்புணையால்-ஞானமாகிறதெப்பத்தினால்,முற்றுறக்கடந்து-முழுதுந்தாண்டி, நின்றிகலும்-அவ்விடத்தெதிர்த்துநின்று யுத்தஞ்செய்யும்,வேகமாம்-தீவிரம்பொருந்திய,ராகத்வேஷ-ராகம்துவேஷம்

முதலானவையாகிற, ராக்கதரை - அரக்கர்களை, விவேகமாம் - விவேகமாகிற, வாளினால் - வாளாயுதத்தினாலே, தடிந்து - கொன்று, சோகயில் - தளராத, சாந்தி - சாந்தம், சமந்தமமுதலாம் - சமத மாதிகளான, சுத்தநற்குணமுளயோகி - பரிசுத்தம்பொருந்தியகுண முடைய (முன்சொன்ன) ராஜயோக சமாதிநிஷ்டா சம்பன்னனான வன், ஏகமாமான்மாராமனாய் - ஒன்றாகிய ஆத்மாவிலேயே ரமிப்பவ னாக, தோன்ற - தோன்றும்படி, இராஜயோகத்தில் - இராஜயோக மடைந்து, இலக்குறும் - விளங்குகிறான், எ-று.

தாற்பரியம்

மோகசமுத்திரத்தைக்கடந்துஇராகத்துவேஷாதிராக்ஷதரை யழித் து சாந்தியோடுகூடிய ராஜயோகியானவன் ஆத்மாராமனாகவிளங்குகி றானென்றுசொன்னதால் லவணசமுத்திரத்தைக்கடந்து ராவணாதிக ளையடித்து சீதாதேவியோடுகூடி சிங்காதனமேறி ராஜயோகமடை ந்து விளங்குகின்ற ராமமூர்த்தியாகிய சகுணப்பிரமத்தை வுவமையா கக்காட்டி உணர்த்தியது. (ருல)

அவதாரிகை.

ஜீவன் முத்தனுடைய இலக்கணத்தைச்சொல்லுகின்றார்.

கவிதை

இசைத்திடும்யோகிபுறத்தனித்தியமா மிச்சைகளனைத்தையுநீக்கி...*
நிசத்தனதான்மநித்தியானந்த நிகழ்தரச்சாஸ்வதமாக ....*
அசைத்திடலில்லாக்கடத்துறுதீப மாமெனவந்தரங்கத்திற்.........*
கசத்ததேசோகம்விடுத்தினிதொளிருங் கலைநிறைமதியெனக்காண.*

(இ-ள்) இசைத்திடும்யோகி - முன்சொன்ன இராஜயோகியானவ ன், புறத்தநித்தியமாம் - புறம்பாகவும் அநித்தியமாகவுமிருக்கின்ற, இச்சைகளனைத்தையும் - விஷயப்பற்றுகளெல்லாவற்றையும், நீக்கி - விட்டு, நிசத்தனது - தன்னுடைய, ஆன்மநித்தியானந்தம் - நித்தி யமானசொரூபானந்தம், நிகழ்தர - தோன்றும்படி, சாஸ்வதமாக - எப்போதும், அசைத்திடலில்லா - காற்றினாலசைக்கப்படாத, கடத் துறுதீபமாமென - குடத்திலேற்றியவிளக்கைப்போல, அந்தரங்கத்

(௫௰) ஆத்மபோதம்.

தில் - உள்ளத்தில், கசத்த - வெறுக்கத்தக்க, தேகோகம் - தேகத்தை நானென்றெண்ணும் பாவனையை, விடுத்து - விட்டு, இனிது-இனிதாக, ஒளிரும் - பிரகாசிப்பான், கலைநிறைமதியென - பூர்ணசந்திரன்போல, காண - தோன்றும்படி. எ-று

தாற்பரியம்.

சிவயோகி தனது அநுபவத்தைத்தானே யநுபவித்து மகிழ்ந்துகொள்ளவேணுமே யல்லாமல் மற்றொருவரோடு சொல்லவும் மற்றவரநுபவிக்கவுங் கூடாதென் றுணர்த்தியது. (௫௧)

அவதாரிகை.

இத்தன்மையவான ஜீவன்முத்தனானவன் பிராப்தானுகுணமாக சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்த போதிலும் ஒன்றிலும் பற்றற்றிருப்பானென்கின்றார்.

கவிதை.

சீவன்முத்தமுனிவரனித் தேகமுதலாமுபாதிகளின் ....*
பாவகத்தினின்றாலும் பற்றொன்றில்லான் கடமடவான் ....*
ஆவதென்னச்சருவஞ்ஞனாயுமூடனெனவிருந்து ....*
தாவுபவனெனத்தொழிலிற் சங்கமின்றிச்சரித்திடுமே ....*

(இ-ள்) சீவன்முத்தமுனிவரன் - ஜீவன்முத்த ஞானயோகியானவன், இத்தேகமுதலாமுபாதிகளின் - உபாதிகளாகிய இந்தஸ்தூலாதிசரீரங்களினது, பாவகத்தினின்றாலும்-பாவனையிலிருந்தாலும், பற்றொன்றில்லான் - (அவற்றின் தருமங்களாகிய உற்பத்திநாசமுதலானவற்றோடு) சம்பந்தப்படாதவன், கடமடவானென்ன கடம்-மடம் முதலியஉபாதிகளிலிருக்கும் ஆகாசம்போல, (அன்றியும்) - சருவஞ்ஞனாயும்-சர்வக்ஞனாகஇருந்தும், மூடனெனவிருந்து - ஒன்றுந்தெரியாதமூடன்போலிருந்து, (அன்றியும்)-தாவுபவனென்ன-எவற்றினுஞ்சரிக்கின்ற காற்றானதுபோல, தொழிலில்-எல்லாக்கன்மங்களையும் போகங்களையும், சங்கமின்றி-இச்சாசம்பந்தமில்லாமல், சரித்திடும் - பொருந்தி சஞ்சரிப்பானென் றுணர்த்தியது.

தாற்பரியம்.

எப்படி ஆகாயமானது கடமடாதியுபாதிகளின் உள்ளும்புறம்பும் நிறைந்து வியாபித்துக்கொண்டு அந்தவுபாதிகளி னுற்பத்தி நாசாதிகளாற் சம்பந்தமில்லாமலிருக்கிறதோ அப்படியேஜீவன்முக்தனும் ஜீவாதிசரீரோபாதிகளில் உள்ளும் புறம்பும் நிறைந்து வியாபித்திருந்தும் அவற்றின் பிறப்பிறப்பு பிணிமூப்பு முதலானவற்றின் சம்பந்தமில்லாதவனாகவும் எல்லாந்தெரிந்திருந்த போதிலும் தெரியாத மூடன்போலவே எல்லாக்கன்மங்களையும் பலத்தி லிச்சையின்றி செய்துக்கொண்டும் வாயுவானதுபோல ஒருவிஷயங்களிலு மொட்டாமலே புசித்துக்கொண்டும் சஞ்சரித்துக்கொண்டு மிருப்பனென்றுணர்த்தியது. (௫௨)

அவதாரிகை.

பிராரப்த கன்மமழிந்தவுடனே ஸ்தூலாதி சரீரோபாதிகளும் நீங்கிப்போய்விடும் உடனே ஜீவன்முத்தன் விதேகமுத்தியை யடைகிறானென்கின்றார்.

கவிதை.

தேகவுபாதிநீங்குதலுஞ் சீவன்முத்தமுநிவரன்றான் ....*
ஏகவியாபகாத்மாவி லிரண்டற்றொன்றாம்விதேகமுத்தி ....*
யாகநிறையுஞ்சலஞ்சலத்திலகல்வான் வானிற்றேசொளியிற் ....*
பாகமின்றிக்கலப்பதுபோற் பரமானந்தவடிவாமே..................*

(இ-ள்) தேகவுபாதி - ஸ்தூலாதிசரீரோபாதிகள், நீங்குதலும் - ஒழிந்தமாத்திரத்தில், சீவன்முத்தமுனிவரன்றான் - முன்சொன்ன ராஜயோகியானவன், ஏகவியாபகாத்மாவில் - ஒன்றாய்ச் சர்வவியாபகமான பரமாத்மாவினிடத்தில், இரண்டற்று - நான் - நீ - என்பது முதலானயாதொரு விசேஷமுமின்றி, ஒன்றாம்விதேகமுத்தியாக - அபின்னமாக விதேகமுத்தியையடைவான், (அஃதெங்ஙனமென்னில்) நிறையுஞ்சலம் - நிறைந்தசலம், சலத்தில் - சலத்திலும், அகல்வான் - விரிந்தவாகாயம், வானில் - ஆகாயத்திலும், தேசு - சுடர், ஒளியில் - சுடரிலும், பாகமின்றிக் கலப்பதுபோல் - பகுப்பின்றிக் கலப்

பதுபோல, பரமானந்தவடிவாமே - பரமானந்த சொரூபத்தை, உறும்-அடைவன். எ-று.

தாற்பரியம்.

பிராரப்த நாசத்தினாலே ஸ்தூலாதி சரீரநீங்கியபோது சுவானுபவ யோகியானவன் சலமுதலானவற்றில் சலமுதலானவை பேதமின்றிக் கலப்பதுபோல சர்வபரிபூரணமான பிரமத்தினிடத்தில் நிர்விசேஷனாகக்கலந்து ஐக்கிய மடைவானென் றுணர்த்தியது. (ருங)

அவதாரிகை.

பிரமத்தினது சர்வாதிசயத்தை மூன்றுகவிகளினாலே சொல்லுகின்றார்.

கவிதை.

எந்தலாபத்தின்மிக்க விலாபமொன்றிலையோவெங்கும் ....※
எந்தநீள்சுகத்தின்மிக்க விருஞ்சுகமில்லையோவென்றும் ....※
எந்தஞானத்தின்மிக்க வியலறிவிலையோவந்த ....※
அந்தமில்பொருளேபிரம்ம மாமெனநிச்சயிக்க ....※

(இ-ள்) எந்தலாபத்தின்மிக்க - யாதொருலாபத்தைக்காட்டிலும், லாபமொன்றிலையோ - வேறொருலாபமில்லையோ, எங்கும் - எவ்விடத்தும், எந்தநீள்சுகத்தின்மிக்க விருஞ்சுகமிலையோ - எந்தபேரின்பத்தைக்காட்டிலும் - வேறொருபேரின்ப மில்லையோ, என்றும்- எப்போதும், எந்தஞானத்தின்மிக்க-எந்தஞானத்தைக் காட்டிலும், இயலறிவு - வேறொருஞானம், இலையோ - இல்லையோ, அந்த வந்தமில்பொருளே - அந்தநாசமில்லாதவஸ்துவே, பிரம்மமாமென-பிரமமென்று, நிச்சயிக்க - நிச்சயிக்கவேண்டும். எ-று.

தாற்பரியம்.

பிரமலாபமே - பிரமலாபம் - பிரமசுகமே-பரமசுகம்-பிரமஞானமே-பரமஞானம் என்றுணர்த்தியது. (ருச)

அவதாரிகை.

இதுவுமது

கவிதை.

யாதொன்றைக்கண்டோன்பின்னர் காணவேண்டுவதொன்றின்றே
யாதொன்றேயானபின்ன ரிடர்ப்பவமற்றுமின்றே............*
யாதொன்றையுணர்ந்தபின்னர் ஞேயம்வேறெய்தலின்றே.......*
யாதொன்றுமுற்றுமாயததது பரம்பொருளென்றோர்க...........*

(இ-ள்) யாதொன்றைக்கண்டோன்-யாதொரு வஸ்துவைக்கண்டவன், பின்னர்காணவேண்டுவதொன்றின்றே-பின்புகாணவேண்டுவதுவேறொன்றில்லையோ, யாதொன்றே யானபின்னர்-யாதொருவஸ்துவாகஆனபின்பு, இடர்ப்பவமற்றுமின்றே-வேறொருபிறப்பில்லையோ, யாதொன்றையுணர்ந்தபின்னர்-யாதொன்றையறிந்தபின்பு, ஞேயம் வேறெய்தலின்றே-வேறேயறியத்தகும் விஷயமில்லையோ, யாதொன்று - யாதொருவஸ்துவானது, முற்றுமாயது - எங்குமுள்ளதோ, அது-அதுதான், பரம்பொருளென்று-பிரமமென்று, ஓர்க-நிச்சயிக்கவேண்டும். எ-று.

தாற்பரியம்.

பிரம்மானுபவத்தின் மேலானசித்தி வேறில்லையென்றுணர்த்தியது.

அவதாரிகை.

இதுவுமது

கவிதை.

மேலுங்கீழுமிடைநடுவும் வியாபித்தெங்கும்பூரணமாம் ....*
எலுஞ்சச்சிதானந்தமே காத்வயநித்தியமனந்தம் ....*
நாலுவேதமாவாக்கிய நவிற்றுகின்றதேததுதான்.....................*
மூலாதாரப்பிரமமென மோகமின்றிநிச்சயிக்க........................*

(இ-ள்) மேலுங்கீழுமிடைநடுவும்-மேலேயும்-கீழேயும்-குறுக்

கேயும்-நடுவிலும், வியாபித்தெங்கும்பூரணமாம் - எங்கும்பூரணமான வியாபகமுள்ளதாகவும், ஏலும்சச்சிதாநந்தம் - நிறைந்தசத்தாகவும், சித்தாகவும் - ஆனந்தமாகவும், ஏகாத்வயம் - இரண்டற்றதாகவும், நித்தியம் - நித்யமாகவும், அனந்தம் - அபரிச்சின்னமாகவும், நாலுவேதமாவாக்கியம் - நாலுவேதங்களின்மகாவாக்கியங்கள், நவிற்றுகின்றதேது - எந்தப்பொருளைச்சொல்லுமோ அதுதான், மூலாதாரம் - எவற்றிற்குமூலமான, பிரமமென் - பிரமமென்று, மோகமின்றி - மயக்காமல், நிச்சயிக்க - நிச்சயிக்கவேண்டும். எ-று.

தாற்பரியம்.

எங்கும் நிறைந்து அபரிச்சின்னமாயிருப்பது பிரமமென்றுணர்த்தியது. (௬௩)

அவதாரிகை.

மேலும் பிரமநிச்சயத்தை அனாத்ம நிஷேதமார்க்கத்தினாலே காண்பிக்கின்றார்.

கவிதை.

அதத்துவாவிருத்தியாலே யகிலவேதாந்தமெல்லாம்...............☼
விதந்திதுவிதுவன்றென்றே விலக்கிலக்கணையாற்காட்டும்.........☼
இதந்தருமகண்டானந்த வேகமாமதுவேபிர்ம.....................☼
சுதந்தரவடிவென்றோர்ந்து துணிந்துநிச்சயிக்கவேண்டும்.........☼

(இ-ள்) அதத்துவாவிருத்தியாலே-அதத்வியாவிர்த்தியுக்தியினாலே, அகிலவேதாந்தமெல்லாம் - சமஸ்தவேதாந்தநூல்களும், விதந்து - உறுதியாக, இதுவிதுவன்றென்று - இஃதன்று இதுவுமன்றென்று, விலக்கு - அனாத்மநிஷேதஞ்செய்யும், இலக்கணையால் - லக்ஷணையினாலே, காட்டும் - காட்டுகின்ற, இதந்தரும் - இன்பத்தைத்தரத்தக்க, அகண்டானந்தம் - அபரிச்சின்னமான ஆனந்தசுவரூபமாகவும், ஏகமாம் - அத்விதீயமாகவுமிருக்கிற, அதுவே - அதுதான், பிர்மசுதந்தரவடிவென்று - பிரமத்தின் அசாதாரண ஸ்வரூபமென்று, ஓர்ந்து - அறிந்து, துணிந்து - அச்சமின்றி, நிச்சயிக்கவேண்டும் - உறுதிப்படுத்தவேண்டும். எ-று.

தாற்பரியம்.

உபநிஷத் வாக்கியங்களினாலே இஃதன்று இஃதன்று என்று அனாத்மாக்களை நிஷேதித்துக் குறிப்பாகக்காட்டப்பட்டதே அபரிச்சின்னானந்த ரூபமான பிரமமென் றறியவேண்டுமென் றுணர்த்தியது. (ருஎ)

அவதாரிகை.

பிரமன் முதலானோரானந்தமும் அகண்டமான பிரமானந்தத்தினது லேசமேயென்கின்றார்.

கவிதை.

அகண்டானந்தவாரிதியி லணுகுந்திவலையெனலாகுஞ் ....*
சுகங்கூர்பிரமன் முதலாய தொல்லையமரரானந்தம் ....*
முகந்துகணிக்கிற்சதமேற்ற முறையாற்றாரதம்மியமா ....*
வுகந்தொன்றற்கொன்றதிகமா வோங்குமதற்கொப்பாகாதே ......*

(இ-ள்) அகண்டானந்தவாரிதியில் அபரிச்சின்னமான வானந்தசமுத்திரத்தினின்றும், அணுகுந்திவலை - தெறித்ததிவலை, எனலாகும் - என்றுசொல்லத்தக்கதாகும், சுகங்கூர்பிரமன் முதலாயதொல்லையமரர்-சுகத்தைஅனுபவிக்கின்ற பிரமன்முதலானதொன்றுதொட்டுவந்ததேவர்களுடைய, ஆனந்தம் - ஆனந்தமானது, முகந்துகணிக்கில் - அளவிட்டால், சதமேற்றமுறையால் - நூறுநூறுபங்கு, தாரதம்மியமாவுகந்து-தாரதம்மியமாகவுயர்ந்து, ஒன்றற்கொன்றதிகமாக - ஒன்றுக்கொன்றதிகமாக, ஓங்கும் - விருத்தியடையும், அதற்கொப்பாகாது - அதற்குச்சமானமாகாது. எ-று.

தாற்பரியம்

உலகத்தில் கொஞ்சசெல்வமுள்ளவனை மகாராஜனென்பதுபோல பிரமானந்தசமுத்திரத்தின் றுளியை யடைந்த பிரமன் முதலானவர்களையு மானந்தமுள்ளவர்க ளென்கிறபடியால் அகண்டமாகிய பிரமானந்தமே எல்லாவானந்தத்துக்கு மேலான வானந்தமாகும் என்றுணர்த்தியது. (ருஎ)

அவதாரிகை.

ஆன்மாவே மேலானவன்பிற் குரியவனென்னுமிடத்து தேகாதிபிரபஞ்சத்தில் மேலான அன்பு எப்படி உண்டாகிறதென்னில் அவற்றிலந்த ஆத்மாமுழுதுங் கலந்திருப்பதால் உண்டாகிறதென்கின்றார்.

கவிதை.

ஆன்மசைதன்னியத்தை யடைந்தொன்றுமகிலவஸ்து ....※
மேன்மைசால்சித்திற்கூடும் விவகாரமாதலாலே ....※
வானிகர்பிரமன்பாலின் மருவியநெய்யதேபோற் ....※
றனிறைந்திலங்குமத்தாற் றனுவாதிசுகமாத்தோன்றும்..........※

(இ-ள்) அகிலவஸ்து - சமஸ்ததேகாதி பிரபஞ்சரூபமான வஸ்துவும், ஆன்மசைதன்னியத்தை யடைந்தொன்றும் - ஆத்மசைதன்னியத்தோடே கூடியிருக்கும், மேன்மைசால் - மேன்மைபொருந்திய, சித்திற்கூடும் விவகாரம் - சமஸ்தவிவகாரங்களும் சிற்சம்பந்தத்தாலுண்டாம், ஆதலாலே ஆனபடியால் வானிகர்பிரமம் - ஆகாயத்துக்கொப்பான பிரமமானது, பாலின்மருவிய நெய்யதேபோல்பாலினிடத்து, ஜனித்தபோதே - சஹஜமாகக்கலந்திருக்கும்நெய்போல, தான் - தான், நிறைந்திலங்கும் - நிறைந்துவிளங்கும், அத்தால்-அதனால், தனுவாதிசுகமாய்த்தோன்றும் - தேகாதிபிரபஞ்சஞ் சுகமாய் விளங்கும். எ-று.

தாற்பரியம்.

பாலிலே நெய்போல பிரமம் தேகாதி சர்வப்ரபஞ்சங்களிலும் உள்ளும் புறம்பும் நிறைந்திருப்பதால் தேகாதிகளு மேலான வன்பிற்குரியனவாகின்றன வென்றுணர்த்தியது. (௫௧)

அவதாரிகை.

அந்த ஆத்மாசர்வத்தையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்குந் தன்மையை யின்னபடியென் றறியக்கூடாதென்று சுருதிகளிற் சொல்லியபடி சொல்லுகிறார்.

கவிதை.

இணையிலப்பரமரூப மின்னதென்றுணர்தற்கெட்டா ....✻
தணுவன்றமகத்துமன்று மகன்றறக்குறுகிற்றன்றும் ....✻
எணும்பிறப்பிறப்புமின்று மியல்குணநிறம்பேரின்றுந் ....✻
துணையறத்தன்னுளெல்லாந் தோன்றிடவிளங்குமன்றே ....✻

(இ-ள்) இணையிலப் பரமரூபம் - ஒப்பற்ற அந்தப் பிரமசொரூபம், இன்னதென்றுணர்தற்கெட்டா - இத்தன்மையதென்றறிதற்கரிதாம், அணுவன்று - அணுப்பரிமாணமுள்ளதுமல்ல, மகத்துமன்றும் - மகத்பரிமாணமுள்ளதுமல்ல, அகன்றறக் குறுகிற்றன்றும் - நீண்டதுமல்ல குறுகினதுமல்ல, எணும் பிறப்பிறப்புமின்றும் - எண்ணுகின்ற பிறப்பும் இறப்புமில்லாததாகும், இயல்குணம் நிறம்பேரின்றும் - வடிவுகுணம் நிறம் பெயர் இவை யொன்றுமுள்ளதுமல்ல, துணையறத்தன்னுளெல்லாம் - சகாயமின்றி தனக்குள் சர்வமும், தோன்றிடவிளங்குமன்றே - பரம்பரையாகத் தோன்றும்படி விளங்கும், அன்றே-அசை. எ-று. (தா-ம்) அணுவுக்கணுவாகவும் மகத்துக்கு மகத்தாகவும் ஆத்மாவிருத்தலால் ஓரளவிற்கும் எட்டாதென்றுணர்த்தியது. (௬௰)

(அ-கை) மேலும் இந்தப்பிரமவிஞ்ஞானத்தையே மூன்றுகவிகளாற் றெளிவாகச்சொல்லுகிறார்.

எப்பொருட்பிரகாசத்தாலே யிரவிமுன்னுயசோதி ....✻
செப்பமாய்விளங்குமத்தைத் திகழிவைவிளக்கலாகா ....✻
இப்பொருள்விளக்குங்கண்களியன் மனமுதலவெல்லாம் ....✻
அப்பரசித்விலாசத் தறிவதென்றுணரவேண்டும் ....✻

(இ-ள்) எப்பொருட் பிரகாசத்தாலே - எந்தவஸ்துப்பிரகாசத்தால், இரவிமுன்னுபசோதி - சூரியன்முதலிய பிரகாசவஸ்துக்கள், செப்பமாய்விளங்கும்-செவ்வையாகவிளங்குகின்றனவோ, அத்தை-அவ்வுண்மைப்பொருளை, திகழிவைவிளக்கலாகா-விளங்குகின்ற சூரியன் முதலானவை விளக்கமாட்டாவோ, (மேலும்) இப்பொருள் விளக்கும்-இந்த திரிசியப்பொருள்களை விளக்குகின்ற, கண்களியன்மனே

முதலவெல்லாம் - கண்கள் மனமுதலியவெல்லாம், அப்பரசித்விலாச த்து - அந்தப் பிரமசித்வியாபகத்தால், அறிவதென்றுணரவேண்டும் - அறியப் பெறுகின்றனவென்றுணரத்தக்கது. எ-று. (தா-ம்) சூரியன் முதலான சகலபிரகாசவஸ்துக்களும் ஆத்மப் பிரகாசத்தால் இன்னதின்னதென்றறியப்பட்டு விளக்கும் இவற்றால் ஆத்மா இத்தன்மையதென்றறியப்பட மாட்டாதாதலால் ஆத்ம பிரகாசமேலானதென் றுணர்த்தியது. (சுக)

(அ-கை) சமஸ்தத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிற ஆத்மா அற்பமான புத்திக்குள்ளே எப்படிபிரகாசிக்கிறதென்னில் திருஷ்டாந்தபூர்வமாய்ச்சொல்லுகிறார்.

பிரமசொரூபஞ்சுயமாகப் - பிறங்கிவியாபித்தகம்புறமும் ....*
எரியிற்காய்ந்தவயப்பிழம்ப - தென்னவகிலசகத்தெல்லாந் ....*
தெரியவிளங்கவிளக்குவித்துச் - செறிந்தெவ்விடத்தும்பிரியாது ...*
நிரமாய்த்தானும்பிரகாசிக்குஞ் - செயலை யூகித்துணர்ந்திடுக ....*

(இ-ள்) பிரமசொரூபம் - ஆத்மசுவரூபம், சுவயமாகப்பிறங்கி வியாபித்து - தானேவியாபித்து விளங்கிக்கொண்டு, அகமும்புறமும் - உள்ளும்புறம்பும், எரியிற்காய்ந்த - அக்கினியிற்றப்தமான, அயப்பிழம்பதென்ன - இரும்புக்கட்டிபோல, அகில சகத்தெல்லாம் - சமஸ்தசகமெங்கும், தெரிய விளங்க விளக்குவித்து - தோன்ற விளங்கும்படி பிரகாசிப்பித்து, செறிந்தெவ்விடத்தும் பிரியாது - பொருந்தி யெவ்விடத்தும் நீங்காது, நிரமாய்த்தானும் பிரகாசிக்கும் - நித்தியமாய்த்தானும் பிரகாசிக்கின்ற, செயலையூகித்துணர்ந்திடுக - தன்மையை விவேகயுக்தியாலறிந்துகொள்க. எ-று. (தா-ம்) அக்னியானது இரும்புகட்டியில் உள்ளும்புறம்பும்வியாபித்து அதைப்பிரகாசிப்பித்துக்கொண்டு தானும்பிரகாசிப்பதுபோல பிரமமும்சர்வப்பிரபஞ்சத்திலும் உள்ளும்புறம்பும் ஏகரூபமாய்வியாபித்துக்கொண்டு அவற்றைப்பிரகாசிப்பித்து தானும்பிரகாசிக்குமென்றுணர்த்தியது. (சுஉ)

இதுவுமது

ஆத்மஞானமிலாவிடத்தே - பிரமமகிலவிலக்ஷணமாத் ....*
தோற்றுஞ்சாட்சாத்காரம்வரிற் - சுத்தப்பிரமத்தன்னியமாய் ....*

சாற்றற்சொன் றுமிலேபிரமந்-தன்னில்வேறுச்சகந்தோன்றில்......*
நீத்தமொத்தகானலிலே-நீர்போன்மித்யாதோற்றாவே.............*

(இ-ள்) ஆத்மஞானமிலாவிடத்தே - பிரமக்கியானமில்லாத போது, பிரமமதிலவில்க்ஷணமாத்தோற்றும் - பிரமமான துபிரபஞ்சத்திற்கு வேறாகத்தோன்றும், சாட்சாத்காரம்வரில் - அனுபவமான சாட்சாத்காரம் வரும்போது, சுத்தப்பிரமத்தன்னியமாய் - சுத்தப்பிரம சுவரூபத்திற்குவேறாக, சாற்றற்கொன்றுமிலே - எவ்வளவும் சொல்லுதற்குவேறொன்றுமிலே, பிரமந்தன்னில்வேறுச்சகந்தோன்றில் - பிரமத்தைவிடவேறாகச்சகந்தோன்றுமாகில், நீத்தமொத்தகானலிலே - வெள்ளம்போன்றகானலிலே, நீர்போன்மித்யா தோற்றரவே-சலம்போல பொய்த்தோற்றமேயாம். எ-று. (தா-ம்) உள்ளபடிவிசாரிக்குமிடத்து சர்வமும்பிரமசுவரூபமே-ஆகிலும் சகத்துவேறாகத் தோற்றும்போது-பிரமம் சகத்துக்குவேறாயிருக்கும்-பிரமசாட்சாத்காரம்வந்தபோது-பிரமத்தைவிடவேறொன்றுமில்லையாம்-பிரமாபரோட்சமுள்ளவர்களுக்கு - ஒருக்கால் வேறாய்த்தோன்றினும் அதுகானல்நீர்போல்பொய்யாகுமென்றுணர்த்தியது. (சுரு)

(அ-கை) பின்னும் அந்தசுவரூபத்தை நிரூபிக்கின்றார்.

யாதுகாணப்படுகின்ற - யாதுகேட்கப்படுகின்ற...............*
யாதும்பிரமசொரூபமலா- லன்யமாகமாட்டாதே...................*
யாதுவிஷயங்களுந்தத்வ-ஞானத்தாலேசிதானந்த..................*
எதுவாமத்வயப்பிரம வியல்பாமெதார்த்தமாகவே..................*

(இ-ள்) யாதுகாணப்படுகின்ற - யாதுவிஷயங்காணப்படுகின்றதோ, யாதுகேட்கப்படுகின்ற- யாதுவிஷயங்கேட்கப்படுகின்றதோ, யாதும்பிரமசொரூபமலால்-யாதும்பிரமசொரூபமேயல்லாமல், அன்னியமாகமாட்டா-வேறாகமாட்டாது, யாதுவிஷயங்களும் - எந்தவிஷயங்களும், தத்வஞானத்தாலே-உண்மையறிவினால், சிதானந்தயேதுவாம்- சச்சிதானந்தசுவரூபமாயும், அத்வயம் - இரண்டற்றதாயும் (இருக்கின்ற) பிரமவியல்பாமெதார்த்தமாக-உண்மையாகபிரமசாக்ஷாத்காரமாம். எ-று. வ-ம். ஈ-லஎ. தா-ம். காண்பதுகேட்பதுமுதலா

னசகலேந்திரியவிஷயங்களும்-உண்மையறிந்துபார்க்குமிடத்து, சச்சிதானந்தாத்வயமான பிரமசுவரூபமாகவே விளங்குமென்றுணர்த்தியது. (௬௪)

(அ-கை) ஆத்மசுவரூபத்தை தக்கண்ணாற்காணக்கூடாதுகாதாற்கேட்ககூடாதென்றபடியால் ஒரிந்திரியங்களுக்கும் விஷயமாகாதென்று சுருதியிற்சொல்லுதலால் அதை யெந்தக்கண்ணாலறியலாமென்னில், உத்தரம்,

ஞானநோக்குடையோன் சச்சிதானந்தவான்மாவெங்குந் ....*
தானிறைந்துளதுகாணுந் தக்கஞானக்கண்ணில்லோன் ....*
வானுறுகதிரைக்காண வகையில்சென்மாந்தகன்போல் ....*
ஊனுடன்முதலவெங்கு மொளிருமப்பொருள்காணனே ....*

(இ-ள்) ஞானநோக்குடையோன்-ஞானக்கண்ணுள்ளவன், சச்சிதானந்தவான்மா - சத்துச்சித்தானந்தமான பிரமம், எங்குந்தானிறைந்துளதுகாணும் தானெங்கும்பூரணமாயிருப்பதைக்காண்பான், தக்கஞானக்கண்ணில்லோன் - மேலான - ஞானநோக்க மில்லாதவன் வானுறு கதிரைக்காண - ஆகாயத்திற்றோன்றுஞ் சூரியனைக்காண, வகையில் - சென்மாந்தகன்போல-ஏதுவில்லாத பிறவிக்குருடனைப்போல, ஊனுடன் முதலவெல்லாம் - ஸ்தூலதேகமுதலிய வெல்லாவற்றிலும், ஒளிருமப்பொருள்காணனே - பிரகாசிக்கின்ற அந்தமெய்ப்பொருளைக்காணமாட்டான். எ-று. (தா-ம்) ஞானக்கண்ணுடையோர்க்கே ஆத்மசுவருபம் விளங்கும் அஃதில்லாத அஞ்ஞானிகளுக்குத் தோன்றாதென்றுணர்த்தியது. (௬௫)

(அ-கை) சொல்லிப்போந்தவாறு சுவானுபவங்கிடைத்தவருக்கும் ஒருக்கால் அநாத்மவாசனைதோன்றாமல் சிரவணமனனநிதித்தியாசனஞ்செய்து வருதலால்பூரணசித்தியுண்டாமென்கின்றார்.

சிரவணமனனநிதித்தியாசனமுஞ்-சிறந்திடப்புரிந்துநன்றாகத் ...*
திரமுறக்கனன்றஞானவாரழலாற்-சிதாபாசன்சுவர்ணம்போலுருகிப்

புனாயுறுமலமாங்கருமசமகன்று புனிதமாமுத்தனாய்த்தானே......*
வரசமாதியிற்சாட்சாத்காரமருவி வயங்குறும்பூரணமாக..........*

(இ-ள்) சிரவணமனன நிதித்தியாசனமும்-கேட்டல்- தெளிதல் சிந்தித்தலென்னுமிவை, சிறந்திடப்புரிந்துநன்றாக. நன்குசிறப்பாகச்செய்வதனால், திரமுறக்கனன்ற ஞானவாசழலால்-நிலையாய்ச்சொலிக்கின்றஞானாக்கினியால், சிதாபாசன்சுவர்ணம்போலுருகி-சீவாத்மா பொன்போலுருகி, புனாயுறுமலமாம் குற்றமுள்ளமும்மலங்களாகிய கருமசமகன்று-கல்மஷநீங்கி, புனிதமாமுத்தனாய்த்தானே-தான்சுத்தமுத்தனாகி, வரசமாதியில்.மேலானசமாதியடைந்து, சாட்சாத்காரமருவி-சாட்சாத்காரம்பெற்று, வயங்குறும்பூரணமாக - பரிபூரணசுவரூபமாய்விளங்குவன். எ-று.(தா-ம்)சிரவணாதிகள்செய்து-வருதலால் ஞானாக்னி சொலிக்கும் - அதனால்மும்மலநீங்கி புடம்வைத்தபொன் போலஆத்மா பிரகாசிக்குமென்றுணர்த்தியது. ௬௬

(அ-கை) இவ்வாறுவிசாரித்துணர்ந்த-சீவாத்மாவேபரமாத்மாவாகப்பவித்து-இர்தயாகாயத்தில்-சூரியனைப்போல விளங்குவனென்கின்றார்.

இதயாம்பரத்திலுதித்தொளிரு மிணையிலாத்மபோதமெனும்......*
உதயாதவனக்ஞான விருளொழியத்துரந்துவியாபித்து...........*
திதமாயெங்கும்பரிபுரண சித்தாய்ச்சருவதாரியாய் ....*
முதமாய்ப்பிரகாசித்தகிலசகமுற்றுந் தானாய்விளங்குமதே.........*

(இ-ள்) இதயாம்பரத்தில்- இர்தயாகாயத்தில், உதித்தொளிரும்-உதயமாய்விளங்குகின்ற, இணையிலாத்மபோதமெனும் - ஒப்பற்ற ஆத்மபோதமென்றசொல்லும், உதயாதவன்- இளஞ்சூரியன், அக்ஞானவிருளொழிய-அஞ்ஞானாந்தகாரநீங்க, துரந்து-ஓட்டி, வியாபித்து-வியாபகமாய், திதமாயெங்கும்-எவ்விடத்துநிலையாய், பரிபுரண சித்தாய்-பரிபூரணஞானமயமாய், சர்வதாரியாய் - சர்வத்தையுந்தரித்துக்கொண்டு, முதமாய்ப்பிரகாசித்து-ஆனந்தமாயிலங்கி, முற்றுந் தானாய்விளங்குமதே-எல்லாந்தானாகவேபிரகாசிக்கும், எ-று. (தா-ம்) ஆகாயத்திலுதித்த சூரியன் இருளைப்போக்கி எங்கும் வியாபித்துபிரகாசிப்பதுபோல, ஆத்மபோதமும் இருதயாகாயத்திலுதித்து-அஞ்ஞானாந்தகாரத்தைப்போக்கி, சர்வ்வியாபகமா

ய் - அவ்வியக்த்தாதி ஸ்தூலபரியந்தமான சமஸ்தகற்பனைகளுக்கும். அதிஷ்டானமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும், அந்தப்பிரகாசத்தால் - எல்லாப்பிரபஞ்சமும் பிரகாசிக்குமென் றுணர்த்தியது. (கூஎ)

(அ-கை) சொல்லப்பட்ட சிரவணாதிபரிபாகத்தினால் - ஆத்மவபரோக்ஷஞானம்வருவதற்கு பிரதிபந்தங்களானபாபங்களை நிவர்த்திசெய்யும்பொருட்டு, கங்காதிபுண்ணியதீர்த்தஸ்தானஞ் செய்யவேண்டுமோவெனின் - ஆத்மதீர்த்தஸ்தானஞ் செய்பவருக்குயாதொருசிரமமுமின் றிக்கைவல்யசித்தியா மென்கின்றார்.

நித்யசுகந்தந்தமலமதாய் நிறைந்தெப்போது நிரஞ்சனமாஞ் ...*
சுத்தவாத்மதீர்த்தத்தைத் தோய்ந்தோன் கிரியையெலாம்விடுத்து *
வைத்ததிசை தேசங்காலமருவுமபேக்ஷைவேண்டாமே ... .*
முத்தனாய்ச்சர்வஞ்ஞனா முழுதும் வியாபித்திலங்குவனே ......*

இ-ள். நித்யசுகந்தந்து - நித்தியானந்தத்தைக்கொடுத்து, அமலமதாய் நிர்மலமாகி, நிறைந்து பூரணமாகி, எப்போதும், நிரஞ்சனமாய்-களங்கமற்றதாயிருக்கின்ற, சுத்த ஆத்மதீர்த்தத்தைத்தோய்ந்தோன்-பரிசுத்தமான ஆத்மதீர்த்தத்தை ஸ்நானஞ்செய்தவன் (சுவாநுபவம்பெற்றவனென்றபடி) கிரியையெலாம்விடுத்து-காமியகன்மங்களெல்லாம்விட்டு, வைத்ததிசைதேசங்காலம்-விசேஷமாகச்சொல்லப்பட்ட, திக்கு, ஸ்தலம்புண்ணியகாலம், மருவுமபேக்ஷைவேண்டாமே தேடிச் சரியைகிரியைகள் செய்யாமலே, முத்தனாய்ச்-சர்வஞ்ஞனாய் சிவன்முத்தனாகிசகலமும் வியாபித்துணர்ந்தவனாகி, இலங்குவன் பிரகாசிப்பான். எ-று. ஏ-ம். ஈ-சை. (தா-ம்) திக்குதேசகாலாதிகளையபேட்சியாநின்றும் பரிச்சின்னமாயும், தேகசிரமத்தைக் கொடுப்பதாயும் அநித்தியமான சொர்க்காதிபோகத்தைகொடுப்பதாயுமிருக்கின்ற சரிதை கிரிகைகளைச்செய்துவருந்தாமல் ஆத்மதீர்த்த ஸ்நானஞ் செய்தவனுக்கு யாதொருசிரமமுமின்றி நித்தியானந்தசுகத்தைகொடுக்குமென் றுணர்த்தியது. (கூஅ)

ஆத்மபோதம்சம்பூரணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆத்மபோதவகராதி

	பக்கம்.	கவி.		பக்கம்.	கவி.
அகண்டானந்த	டுடு	ருஅ	சமையிகள்கன்ம ...	ச	எ
அகிலாதார	அ	அ	சத்தியஞானந்த...	கூ	கூ
அதத்துவா விருத்தி ...	டுச	ருஎ	சச்சிதான்மா.........	உ௩	உடு
அந்தக்கரணதரும......	உக	உ௩	சருவசாட்சியாகு ...	௩ச	௩௩
அரிதாம்பொரு	ச	சா	சந்ததம்பிரத்திய ...	ச௩	ச௩
அருக்கநிற்பிரகாச......	உஉ	உச	சிரவணமனன	சாய	சா௩
அருணேதயத்தால் ...	சஉ	ச௩	சீவன்முத்தமுனி ...	டுய	டுஉ
அவித்தைகற்பிக்கு ...	௩க	௩க	சுருதி மிருதிபுராண	க	உ
அவித்தையிற்கலக்கு...	ரு	ரு	சுத்தியிலிரசிதம ...	எ	எ
அநாதியனிர்வா	க௩	கச	சுத்தமானபடிகந் ...	கச	கடு
அன்னமயமாந்	கரு	ககூ	சொப்பனம்போல	சா	சா
ஆதியாம்பரமர்	க	க	ஞாதருஞானஞேய	சய	சக
ஆத்மஞானமிலா	டுஅ	சா௩	ஞானநோக்குடை...	சாய	சாடு
ஆகாயம்போல	௩டு	௩டு	நலைகசால்சங்க	௩	ச
ஆன்மசைதன்னிய தேக	கஅ	உய	தத்துவவைக்ய	சடு	சசா
ஆன்மசிற்சொரூப ...	உச	உக	தபோபலமதனுற்...	க	க
ஆன்ம மெய்ப்பொருள்	௩கூ	௩கூ	தாணுவிற்புரு	சச	சடு
ஆன்மபோத வாணி ...	சக	சஉ	தீபத்தை விளக்க ...	உஅ	உக
ஆன்மசைதன்னியத்தை	டுசா	டுக	தேகமிந்திரிய	கஎ	கஅ
இந்தச்சருவசெகத்......	சஎ	சஅ	தேகத்துக்கன்ய ...	௩உ	௩உ
இசைத்திடும் யோகி ...	சகூ	டுச	தேர்ந்தவிஞ்ஞா ...	சாக	சஎ
இணையிலப்பரமரு......	ருஎ	சாய	தேசவுபாதிதீக்குதல்	டுக	டு௩
இதையாம்பரத்தி	சாக	ருஎ	தேயத்திலாச	கச	கக
உலகுயிர்பரத்தி.........	௩	டு	நாமரூபங்களா	சய	சய
உணர்தறிவிலாதார்	கஅ	ககூ	நித்தசுகந்தந்.........	சாக	சாஅ
எந்தலாபத்தின்மிக்க ...	ருஉ	டுச	நித்தியசுத்த	௩சா	௩சா
எப்பொருட் பிரகாச ...	ருஎ	சாக	நிரந்தரம்பிரமமே...	௩எ	௩எ
ஏகாந்தத்தலத்திரு	௩அ	௩அ	நிரந்தரம் பிரத்தி ...	கசா	கஅ
கன்மஞ்ஞானந்	௩	௩	நேதிநேதிவாக	உகூ	௩ய
கடமடமுதலா	க0	க0	பரவியவான்மா	ச	ச
கடாதிபலபோருளை ...	உஎ	உஅ	பிரமசொரூபம்......	டுஅ	கூஉ

ஆத்மபோதவகராதி.

	பக்கம்.	கவி.		பக்கம்.	கவி.
பூருவவுபாதி..........	௪௭	௪௧	மோகவாரிதியை	௪௮	௫௰
பொருந்துபஞ்சி	௧௧	௧௨	யாதுகாணப்படு	௫௧	௬௪
போதமொன் றல்லான்	௨	௨	யாதொன்றை	௫௩	௫௫
போகசாதனமா......	௧௨	௧௩	வஞ்சப்பழுதை........	௨௫	௨௭
மணமெனக்கிலாமை ...	௩௩	௩௩	விவேகமில்லா	௧௧	௨௧
மானசோபாதி	௨௰	௨௨	வேதாந்தப்பொரு......	௨	௩
மேலுங்கீழுமிடை......	௫௩	௫௯			

ஆத்மபோதவகராதி - முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௪	௨௯	வெவ்வேரான.	வெவ்வேறான
௬	௧௮	சொப்பனம்	சொற்பனம்
௯	௨0	நாநாவித	நாநாவித
௧௬	௧௬	தமரூட்டிகழ்	தமருட்டிகழ்
௧௯	௨௫	ஆத்மானாத்ம	ஆத்மஅனாத்ம
௨௰	௨௧	கர்த்ருத்வமாதி	கர்த்தத்வமாதி
௨௮	௨௩	விளக்கிக்கொண்டு	விளங்கிக்கொண்டு
௩௪	௯	மனா.	மறை.
௩௭	௧௩	காலதிரயத்திலும்	காலத்திரயத்திலும்
௪௫	௨௪	திக்பரமமானது	திக்பிரமமானது
௫௨	௨	உறும்	தன்னுருபடி
	௨௪	பிரமலாபம்	பரமலாபம்